

דף יומי
INSIGHTS ומסע דף

July 31

Welcome (סוטה מזו.) **Welcome** שמאל דוחה וימין מקרבת

אם תבא אל ביתי אני אבא אל ביתך אם אתה לא תבא אל ביתי אני לא אבא אל ביתך שנאמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך (סוכה גג.)

תהו ובוהו "Woof Woof" תהו To

תהו ובהו (בראשית א:ב) **בית אבא גדליה א** beethoven

The Sign: **Welcome**

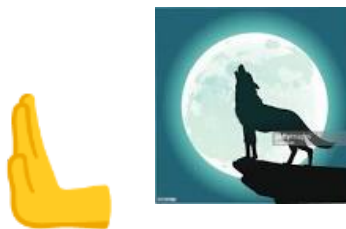
A **welcome** mat.

2,2,2,2, השביעי, 2,2,2,2, הששי, 2,2,2,2, חמישי, 2,2,2,2, רביעי, 2,2,2,2, שלישי, 2,2,2,2, שני, 2,2,

To על מנת שתלמדני כל התורה כולה (שבת לא.)

To **Big Dog Dad's House** בית אבא גדליה

Joke : what did the weaver say when he ran out of woof thread? (The answer is at the end.)

דף יומי INSIGHTS ומסע דף

Introduction

This work is dedicated to my dad גדליהו השלום Gedalia Freeman. My dad was a בעל תשובה, so I tried to write something to depict the tremendously great struggle that it is to be a בעל תשובה, and choosing to live your life according to the תורה and according to חז"ל, the Torah Sages. I also included elements of the struggle of the גר, the Jewish Convert, as the struggle of a גר is very similar, in fact it might be even greater than the struggle of a בעל תשובה. I included French and Spanish, as it is relevant to the לעז"ר רש"י which is so prevalent in the main commentators of the Talmud in the times of the ראשונים.

ר' אפס Zero

Zero is JavaScript number one.

אפס : Zero

The word אפס is usually translated by אונקלוס as לחוד meaning "only". Here is one exception:

(דברים לב:לו)

The next ראש ישיבה after רבי was named ר' אפס; was he the last תנא or **The First אמורא**? How many מימרות do we have from him anyways? I found two.

1. ר"ש לקיש ותלמידי דר' חנינא איקלעו להווא פונדק ולא הוה שוכר והוה משכיר אמרו מהו למיגר מיניה כל היכא דלא מצי מסליק ליה לא סיבעי לך דלא אגרינא כי תיבעו היכא דמצי מסליק ליה מאי כיון דמצי מסליק אגרינא או דילמא השתא מיהא הא לא סלקיה אמר להן ריש לקיש נשכור ולכשנגיע אצל רבותינו שבדרום נשאל להן אתו שיילו לר' אפס אמר להן יפה עשיתם ששכרתם (עירובין סה:)
2. וכן אמר ר' אפס במתנות שבהיכל (יומא סא.).

English	Zero
Spanish	Cero
French	Zéro
Italian	Zero
Portugese	Zero
Romanian	Zero

אלפא Alpha

Beta

In the **Beginning**

Once upon a time there was a little lion cub named **Bumbac**. He was named Bumbac by the family witch doctor (who happened to be a mandrill ape). The witch doctor's name was Rafiki. Rafiki might have been from Africa, or he might have been from Romania in which case he chose the name Bumbac since this is the Romanian word for "Cotton". He saw that the lion cub had fur as soft as cotton, and that when he was rolled up in a ball he resembled a boll of cotton. Bumbac's father and mother were of truly royal lineage, but Bumbac never grew old enough to learn of his royal ancestor's identities before he separated himself from his home. A few days after Bumbac's birth, Bumbac's father and mother, the king and queen of the Royal Land's held *The Great Ceremony of The Covenant of The King and His Subjects*. Bumbac was The Son. As future king it was required of him to be sworn in to his role as Governor of the Millions of Lives in the Kingdom in *The Covenant of The King and His Subjects* Ceremony. At this great ceremony, Bumbac was also vowed into the Nazirate Vow by his father (ניר כח:), thereby becoming a Nazir for life, which meant that he would never be permitted to shave his hair or become contaminated to the dead, and that he was prohibited from drinking wine of intoxication. Being that he was a newborn, he still did not fully understand what his role as ruler was supposed to be, but it was foretold by the family witch doctor that with time, this lion cub was destined to master the difficult סוגיא of what it means to be the ruler of the people, and how to make important decisions as ruler such as for example the Guns vs. Butter Model in Political Economics, important decisions that he is destined to make while sitting on his throne in PrideRock.

What is Guns and Butter? The "Guns or Butter" model is a simple economics concept that describes the tradeoff governments face in spending on national defense or on domestic programs. The model is meant to highlight the spending constraints faced by governments – they must choose between the two.

- BlackRock

As Bumbac grew older, and his life lessons progressed, he steadily became smarter and smarter. His father taught him all of ש"ס, in addition to important pouncing hunting lessons. You can say that he was Bumbac's (רבו צייד חולין סג:). Meanwhile Zazu the Royal Adviser bird (who might have been a Nudnik (from his fathers side)) taught him הלכות טהרה וטומאה and הלכות דרך ארץ including to stay away from the various graveyards, and even from the various (כתובות כח:) that there were in The Royal Lands. Rafiki, the Royal Witch Doctor, taught Bumbac מסכת עבודה זרה and how to count to פת (this is two in אפריקי language (סנהדרין ד:)). All this studying and learning and peacefulness in Bumbac's life all changed on that fateful day. Bumbac's Great Uncle (from his mother side)'s second cousin once removed wanted to put Bumbac in the doghouse.

The Doghouse : Meaning : Slang

in trouble

informal. : in a bad situation because someone is angry at one : in trouble. He's in the doghouse for forgetting his wife's birthday. -Merriam-Webster

His name was Maze Ben Maze. Maze from the day that Bumbac was born, secretly planned and plotted to get rid of Bumbac's father and Bumbac as well, so that he could have a clear pathway to become the King. He made the calculations. He was older than Bumbac and Bumbac's father, and his lineage was more pure than Bumbac's was. Somewhere a few generations back, there existed a female

דף יומי דף יומי INSIGHTS

tigon in the lineage of Bumbac, and Bumbac's father. She was an **Ammonite** convert, and she was born out of wedlock. Of course this was all covered up, but MazeH had a tradition of it, and he used that tradition to boost his motivation to become king. He sought council with his gods, and they advised him that the way to fulfill his dream of becoming king, entailed a planned process containing various steps, first of which would be to get young Bumbac to become contaminated by entering The Forbidden Graveyard.

Young Bumbac, gullible as he was, followed MazeH's cronie hyena friends, Yochana and Mamrei, along with a black Raven (עורבא אוכמא) named Lostcustody, and one dog named Lamas, while being carried in an enclosed box into the graveyard, where his state of purity became in jeopardy. He was told that his Beloved Chosen Future Queen was waiting in a mysterious place for him, and that they were going to take him there, and he needed to be taken in a closed box, so that his eyes shouldn't see his location, as that would jeopardize the fulfillment of the prophecy of how he would meet his future queen. In carrying out the next stage of MazeH's plan the hyenas removed the underside of the box, which forced Bumbac to be removed from the box and become contaminated in the graveyard thereby violating his Nezirus. Lostcustody flew away full speed at the instant that Bumbac's feet touched the cemetery ground, as if in a hurried rush to give someone a report of what happened. To further degrade the holiness of Bumbac, Lamas the Dog gave Bumbac the following two choices. Bumbac was to either give Lamas six million dollars, or Lamas would be forced to shave all of Bumbac's cotton-like hair against Bumbac's will. Since Bumbac did not have the money that Lamas demanded, Lamas shaved all of Bumbac's hair, further degrading the sanctity of Bumbac's Holy Nazirite state. The hyenas then forced Bumbac to say "Vater, Vater". Bumbac proclaimed to himself, that all will be ok, since he can merely dip in the Mikveh waters and become holy again, and allow his hair to grow back, when he heard the daughter of a voice proclaim to him, "Don't say Water Water". He understood this to mean that there was no way for him to become pure again. The Idol worshipping hyenas showed Bumbac through means of sorcery that his father was killed, and that it was Bumbac's lack of merit which was caused by Bumbac's sins, that killed Bumbac's father (they basically told him the following "you made us kill your father, so although it was us who killed him, never-the-less we only were empowered to kill him, since we were able to weaken him by truthfully telling him that you became contaminated and allowed yourself to fall into a situation where your hair was vulnerable to become cut against your will, so essentially this means that you killed your father."). Then Lamas explained to Bumbac that in their language and deeply rooted tradition and polytheistic religion, the words "Vater Vater" means "Please kill my father, on the condition that I will Forgive you (וותר וותר) afterwards, when you show me the brilliant light of the truth of your philosophies and moral positions, along with the attractiveness of the unfathomable logic of your judicial systems", and so essentially, based on that when they killed Bumbac's father, they were merely following his instructions, and so the guilt of Bumbac's father's death rests solely on Bumbac's shoulders. Then Lamas barked and barked and barked, in a gesture of hatred and showing his anger at a lion cub that is guilty of his father's death.

Out of fear of Lamas and his feelings of guilt that came from believing the MazeH narrative, Bumbac ran away from his homeland Priderock, and went into exile in the Marshlands. Driven by guilt of what he had done, he lost all his strength, and knowledge that he had gained from his teachers and parents. He joined a group of common-folk animals without thinking about his homeland, and his family.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

He would often get drunk with them and become intoxicated with them, without thinking of matters of purity and Royalness. He let himself slip and fall so low from the great height which he was born into until it finally came to the point where he forgot all of his learning. Until one day, he got a surprise visit from a German Shepherd Dog named Duck. Duck was the guardian service watch dog of the Marshlands tasked with finding the lost (most of the times these were sheep), and ensuring that crimes not be committed, and that laws not be forgotten. He was also in charge of accompanying the blind and aiding them from falling over obstacles. Duck physically sought out Bumbac, when it became known that Bumbac had exiled himself from his homeland (נפק דק ואשכח גיטין כזו). Duck found Bumbac sprawled on the floor muttering pure gibberish in a half asleep state (מתנמנם), and completely inebriated. Duck barked and barked and barked very very loudly again and again until Bumbac came to his senses and woke up. Then Bumbac heard the daughter of a voice call out "שובו בנים שובבים" "Return! Oh, wayward children." He was reminded of who he was when Lamas shaved his hair and barked him off into exile. He was reminded of his past, and of his Big Genius Super Smart Dad, and how the entire kingdom of Priderock shook when his dad used to roar. Then he said to himself, "Dad".

"Dad".

"Oh Dad, I love you so much."

"Dad, I will never forget you ever again."

"Dad, I love you so much."

He was reminded of who he was, and then the tears started streaming down his cheeks.

The tears were streaming and streaming and streaming. Duck continued barking and barking and barking, and the tears continued streaming and streaming and streaming.

He remembered that he was a Nazir, and he reaffirmed his vow not to drink wine of intoxication.

He realized that it was meant for him to **"Return"**, and that the voice which he heard which might have indicated that he should "never return", was a false voice. It was a voice which spoke falsity. Determined to return, Bumbac seeks, and searches out the one thing that he has been avoiding and even running away from all of his life. That one thing is his past. Along his journey to **"Return"** he discovers the hidden teachings of the Various lost Chapter's of Tractate Avodah Zarah, which were only known to his Great Ancestors, many years prior. These teachings were perfectly preserved for hundreds of years by a wombat, his תלמיד חבר friend, Mr. Nudnik Nerd, and a dog named Duck who have devoted their lives to studying and analyzing the depths and breadths of the hidden chapters of this tremendously important Tractate. The Nudnik and the Wombat teach Bumbac everything they have learned, which also included various laws of Excommunication, and the identities of his ancestors; who they were, who was in their family tree, and what were their accomplishments and Legal positions on certain legal matters etcetera. They also taught him the concept of (קידושין מב:) and how this means that although it was true that he was tricked into sinning, and he was forced to say in a language unknown to him "Vater Vater" nevertheless, he was not guilty for his fathers death, since "There is no agency when it comes to performing a sin (i.e. the doer of the sin is responsible and the one

דף יומי מאגרי ומסכת דאף

who told him to do it bears no responsibility). After explaining to Bumbac that he was innocent for his fathers death, they went on to explain to him why Mazez was actually to be held liable for his fathers death, and why it (i.e. the possibility that Mazez would repent from his wicked deed), should not be considered, as it is very unlikely. The reason is as it says in מסכת יומא the following:

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה (יומא פה:)

If one says I shall sin on condition that I will repent, and then I will sin again on condition that I will repent again, they do not give him the opportunity to repent.

Bumbac was scared that if this were true, then it should mean that he was guilty for becoming defiled in the cemetery, as at the time of his defilement he thought that he can become pure through dipping himself in the Holy Mikveh waters afterwards. Then, in their discourse Bumbac informed them that he was forced to stay in the cemetery against his will, and this was a *ללא שאין בו מעשה*, and he was *אונס*, so this that he thought of doing *תשובה* during the tarrying in the graveyard wasn't to absolve the sin but rather just a natural thing for him to think, since he had no other option at the time anyways. However he was scared that perhaps his drinking of the wine of intoxication was not forced. Perhaps based on the *גמרא* in *יומא* he would never be given the opportunity to repent. Duck sought out for him and found a teaching which will bring about a vindication for Bumbac. The *גמרא* says the following in *מסכת שבת*:

לך לך אמרי נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב (שבת יג.)

"Go! Go!" We tell the *נזיר*. "Go Around! Go Around! To the vineyard do not come close."

In the case of Bumbac, there was no one telling him to go around the vineyard. In fact on the contrary! He was forced to become contaminated.

מחמת אונסו (מנחות צט.)

This knowledge of being innocent and having the moral upper hand, and of the guilt of Mazez, restored the strength and knowledge of the learning, back to Bumbac, and it enabled Bumbac to return and defeat Mazez, and take his rightful place as king of the Royal Lands.

Bumbac returns to find the terrible state of the Royal Lands, as a result of years of the irresponsible reign of Mazez, his Great Uncle's second cousin once removed. You see Mazez was a terrible *עם הארץ* (Ignoramus). He couldn't read a page of Gemarah, not to mention that he couldn't balance a budget, or keep the appropriate Bullets vs. Butter Model of Government. In fact, Mazez spent much of the Royal treasury's funds on Bullets, but barely nothing on Butter, and the basic domestic necessities of the Kingdom. Then Bumbac, in his conversation with his older distant relative, finds out that his father and mother descended from the lions of the great Egyptian Exodus, and they were of the famous lion converts (*גרי אריות* (נדה נו: of Israel. He also finds out that after Bumbac became contaminated in the graveyard, it was Mazez who told his father, and used the fathers surprised and weakened state, as an opportunity to push his father off a cliff. The last thing that Mazez told Bumbac's

דף יומי
דגאסנו ומסע דאס

father before pushing him off the cliff was, "After you are dead, you will no longer Breathe like Egyptian Bumbac." Upon hearing that, Bumbac carried out the laws of גואל הדם as he remembered from the teachings of his father, who taught him מסכת מכות including the מחלוקת between ר' יוסי הגלילי and ר' עקיבא (מכות יא:) concerning if it is a מצוה for the גואל הדם to kill the one who murdered his relative or if it is just a רשות. Bumbac thought to himself, according to ר' יוסי הגלילי it is a מצוה and according to ר' עקיבא it is a רשות. So based on this Bumbac killed Mazeh, and restored peace and economic growth and prosperity to the Royal Lands.

It is yet unknown the exact locational setting of this story, but some scholars have alleged that it occurred in נציבין, and that although that was בתירה דר' יהודה בן בתירה, never-the-less, די'למא כר' יוסי, אתריה דר' יהודה בן בתירה הוא ואמינא דרש להו כרבי יוסי הגלילי וכו. (חולין קטז).

אמר ליה אתריה דרבי יהודה בן בתירה הוא ואמינא דרש להו כרבי יוסי הגלילי וכו. (חולין קטז).

Tigon

"Do I look confused about my identity to you? Either way I am a descendant of a predator." Titus the Tigon Ammonite

The tigon is a hybrid of a male tiger and a female lion - Big Cat Rescue

Bien = "Well"

Venidos = Those who have "Come"

Bienvenidos : Welcome

דף יומי דאטאס און זאכען

Gamma

יד

חנה

The Greek letter Gamma is spelled in ש"ס in two different ways.

גמא (פסחים ח:)(עירובין נה:).

גאם (זבחים נג:)(זבחים סא:).

Here is the side note in פסחים describing how it looks like quoting from the ערוך:

ערוך ערך גם פ' כמו ד' הפוכה

Here is a סימן to remember that it resembles the hebrew letter "ד".

The סימן is that חנה is the fourth woman in the list of נביאות in מסכת מגילה.

שבע נביאות מאן נינהו שרה מרים דבורה חנה אביגיל חולדה ואסתר וכו'. וכו'. (מגילה יד:).

Four is the גמטריא of "ד" so this should help you remember that the Gamma is an inverted "ד".

דף יומי זמאנס וזמאנס דאס

גור

גור (יבמות כד):

A Converting Individual

גור (סוטה יא):

(Lion) Cub

The Sign: **Wel**come

A **welcome** mat.

וגר שנתגייר כקטן שנולד דמי (יבמות כב.).

A convert is like a newborn.

אני כאן (סוכה נג.) I am here

The whole world was created. Welcome to the world.

שמאל דוחה וימין מקרבת (סוטה מז.).

שמאל דוחה: ת"ר אין מקבלין גרים לימות המשיח כיוצא בו לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה א"ר אלעזר מאי קרא הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול אבל אידך לא (יבמות כה.).

וימין מקרבת: מיד נתוספו על ישראל מאה וחמשים אלף שנאמר ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חוצב בהר וכו. וכו. (יבמות עט.).

דף יומי דאגוסט ומוסד דאם

גר גירא

Reb Moshe started the thursday night Reb Chaim shiur Parshas Tazria with the following vort:

The question is asked, was אברהם אבינו, the first Jew in the world, was he considered a גר?

The Brisker Rav holds he was not a גר, and the דעת זקנים בעלי התוספות seem to imply that he was a גר.

The דעת זקנים בעלי התוספות says this to answer the following question; how was אברהם אבינו allowed to marry הגר if she was a כנעני? So he answers that he was a גר, meaning at the time that he married הגר he was not Jewish. The Brisker Rav will answer this question with the alternative answer suggested by the דעת זקנים that אברהם married her הדיבור על פי (perhaps this is akin to a שעה if you will).

There is a line in the הגדה that implies that he was a גר. It refers to him in one of the פיוטים in נרצה as גר. This was composed around the same time as the חתימת התלמוד, so it is a pretty early source. Reb Moshe answered for the Brisker Rav that the word גר could sometimes not mean a proselyte convert as it traditionally does. It could mean the first instigator, or pioneer. The word comes from the word גר גירא which means seed. אברהם אבינו was referred to as the seed, because he planted the seeds of Judaism in the world. The question on this is that it says גר צדק. What is this word צדק doing here. It strengthens the implication that the term used here is referring to the proselyte convert as it usually means. Reb Moshe said he has an answer for that as well, but the time is short, and this was not the main topic of the Shiur.

Table of Contents

Appendix: Page 57

Bibliography of The Big Dog Dad: Page 11

Bovine Not Fleeing: Page 32

Compendium of Titled Talmudic Excerpts: Page 40

Dictionary: Pages 30, 134

Encyclopedia: Page 58

French: Page 29

General Horticultural Information: Page 139

Hysterectomy: Page 68

Joke: Pages 2, 33, 37, 64, 135, 159,161

King's Salutation: Page 17

Lykos: Page 86

Melancholy: Page 118

Nudnik: Pages 21, 33, 37, 40, 61,65, 67

Octopus: Pages 39, 61, 64

Personal: Page 145

Quadrochotomy: Page 49

Reverse (מפתח) Index: Page 101

Reb Moshe Solovaitchick: Pages 6, 124

Stomach : Page 56

Trachea : Page 53

Underwater Mysterious Message: Page 64

Verisimilitude : Page 67

Wombat : Pages 21, 33, 37, 40, 61,65, 67

Yalta : Page 62

Zebra Fleeing : Page 139

דף יומי

דגאוסנס ומוסצ אפא

אורות Two Lights

בעי רבא נר חנוכה וקידוש היום מהו קידוש היום עדיף דתדיר או דילמא נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא (שבת כג:) Lagrimas Milagros

Here are two places in ש"ס that הונא ר' tells us a הלכה with two entrances.

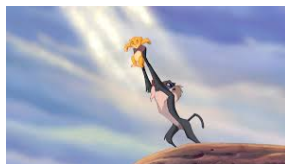
1. איתמר לול פתוח מן הבית לעלייה אמר רב הונא אם יש לו פתח אחד חייב במזוזה אחת אם יש לו שני פתחים חייב בשתי מזוזות (מנחות לד.)
2. אמר ר' הונא חצר שיש לה שני פתחים צריכה שתי נרות אמר רבא לא אמרן אלא משתי רוחות אבל מרוח אחת לא צריך מ"ט אילימא משום חשדא דמאן אילימא חשדא דעלמא אפילו ברוח אחת נמי ליבעי אי חשדא דבני מתא אפי' משני רוחות נמי לא ליבעי לעולם משום חשדא דבני מתא חימנין דמחלפי בהאי ולא חלפי בהאי ואמרי כי היכי דבהאי פיתחא לא אדליק בהך פיתחא נמי לא אדליק וכו וכו (שבת כג.)

דף יומי

INSIGHTS וממצא דף

אור Light

A Young One

מב מב

ושנתם לבניך ודברת בם ... וקשרתם ... וכתבתם

ת"ר קטן היודע וכו'. לשמור תפילין אביו לוקח לו תפילין (סוכה מב).

The Rabbi's taught in a Baraisah: A minor who knows how to etc. If he knows how to guard the sanctity of Tefillin properly, his father buys Tefillin for him.

דתני רב חנינא בריה דרבא מפשרניא ספר תורה תפילין ומזוזות שכתבן צדוקי כותי עובד כוכבים עבד אשה וקטן מומר פסולין שנאמר וקשרתם ... וכתבתם כל שישנו בקשירה ישנו בכתיבה כל שאינו בקשירה אינו בכתיבה (מנחות מב):

For Rav Chinena the son of Rava from Pashronya taught the following Baraisah: A Torah scroll, Tefillin or Mezuzos written by a Sadducee, a Cuthean, an idolater, a Canaanite slave, a woman, a minor, or a renegade Jew, are invalid, for it is stated: *And you shall bind them as a sign on your arm (Tefillin) ... and you shall write them on the doorposts (Mezuzos)*, from which it is derived: whoever is involved in the Mitzvah of binding Tefillin on his arm is eligible to engage in the writing of Torah scrolls, Tefillin and Mezuzos, and whoever is not involved in the Mitzvah of binding Tefillin on his arm is not eligible to engage in the writing of Torah scrolls, Tefillin and Mezuzos.

So although his father buys him Tefillin, if the קטן writes the פרשיות for the תפילין it is פסול.

יד

מצינו ימין שנקרא יד וכו'. ר' אשי אמר מידכה כתיב בה"י זו שמאל (מנחות לז.).

We find the **right** is called **hand** etc. Rav Ashi says it is derived from *your hand* written with a ה"ה this refers to the **left hand**.

אמר ר' יהודה בריה דר' חייא מאי טעמא דרבי שמעון אמר קרא קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם בא לעובדה ביד עובדה בימין כחטאת בכלי עובדה בשמאל כאשם (מנחות כו.).

R' Yehudah the son of R' Chiya said: What is R' Shimon's reason? For the verse states regarding the Minchah offering: *It is most holy, like a Chatas and like an Asham*. This dual comparison teaches that there are two methods of performing the Minchah service: If the Kohen wishes to offer the Kometz by hand rather than in a service vessel, he offers it with his right hand as he would offer the Chatas. And if

דף יומי INSIGHTS וממצא דאף

he wishes to offer it in a sacred vessel, then he offers it even with his left hand as he would offer the Asham. For this reason R' Shimon permits the Avodos of the Minchah to be performed without sanctifying the Kometz in a service vessel - provided, however, that the Avodah is performed with the right hand. (Artscroll)

So you see that both the **Right** hand and the **Left** hand have their place in the Holy Service.

שמאל דוחה וימין מקרבת (סוטה מז).

אם תבא אל ביתי אני אבא אל ביתך אם אתה לא תבא אל ביתי אני לא אבא אל ביתך שנאמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך (סוכה גג).

פרש"י ד"ה אם אתה תבא אל ביתי : ונראה לי וכו.

Rashi explains: **If you will come to my house** etcetera.

"**Look into the water, what do you see?**" (Lion King)

ורבנן כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם (יבמות קיז).

פרש"י ד"ה ורבנן כמים הפנים לפנים : קרא כתיב כמים הפנים לפנים כמים הללו שאדם צופה בהן ורואה בהם פנים כפניו אם הוא שוחק הם שוחקות ואם הוא עוקם הם עקומות כן לב האדם לאדם האחר אם הוא אוהב את זה גם זה הוא אוהבו ואם הוא שונא את זה גם הוא שונאו וכו.

ולחשך קרא לילה (בראשית א:ה) וחשך על פני תהום (בראשית א:ב)

וטו כו

לעילוי נשמת אבי מורי

ברוך גדליה לייב בן הירש מוטל

מה זרעו בחיים אף הוא בחיים וכו. אלא יהי רצון וכו. כמותך (תענית ו).

אבל אסור בשאילת שלום דקאמר ליה רחמנא ליחזקאל האנק דם (מועד קטן טו).

אבי אבי רכב ישראל (מועד קטן כו).

Don't Say Water Water

אמר להם ר' עקיבא כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים משום שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני (חגיגה יד:)

Rabbi Akiva said to them, "When you reach the marble stones do not say, 'Water Water', for the verse states 'Speakers of falsehoods shall have no bases before my eyes.' "

"The Line Is So Fine"

The line is so fine. So so fine.

ת"ר מעשה בר' יהושע בן חנניה שהיה עומד על גב מעלה בהר הבית וראהו בן זומא ולא עמד מלפניו אמר לו מאין ולאין בן זומא אמר לו צופה הייתי בין מים העליונים למים התחתונים ואין בין זה לזה אלא שלש אצבעות בלבד שנאמר ורוח אלקים מרחפת על פני המים כיונה שמרחפת על בניה ואינה נוגעת אמר להן ר' יהושע לתלמידיו עדיין בן זומא מבחוץ מכדי ורוח אלקים מרחפת על פני המים אימת הוי מיום הראשון הבדלה ביום שני הוא דהואי דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים וכמה אמר ר' אחא בר יעקב כמלא נימא ורבנן אמרי כי גודא דגמלא מר זוטרא ואיתימא ר' אסי אמר כתרי גלימי דפריסי אהדדי ואמרי לה כתרי כסי דסחיפי אהדדי (חגיגה טו.)

"The Lubavitchers treat their Rebbe as if he is alive after he passed away, and the Satmar's treat their Rebbe as if he passed away when he is still alive." (The Ohev Shalom about the political situation in the Orthodox Jewish Community twenty years ago)

דף יומי דאס וואס זאגן INSIGHTS

Don't say "Water Water" etc. Speakers Of Falsehoods etc.

שלום שלום

שלום שלום לרחוק ולקרוב (סנהדרין צט.).

ופליגא דר' אבהו וכו. ברישא רחוק (שם)

Hello to you even if you are far away.

Even if you are as far away as Spain.

Un Chiste, una broma para ti.

ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו מנא ידעה אמר ר' חנין אמר רב ניכרין דברי אמת (סוטה ט):

Una novia dije a su novio, yo necesito clases de nadar porque no puedo nadar en el mar de tus mentiras.

Water Water : Psychological Strategy For Purposeful Infliction Of Pain

ת"ר הרי זה גיטך ע"מ שתעלי לרקיע ע"מ שתרדי לתהום ע"מ שתבלעי קנה של ד' אמות ע"מ שתביאי לחי קנה בן ק' אמה וכו. א"מ שתעברי את הים הגדול ברגליך אינו גט ר' יהודה הן תימא אומר כזה גט כלל אמר ר' יהודה הן תימא כל תנאי שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו אינו אלא כמפליגה בדברים וכשר אמר רב נחמן איר רב הלכה כר' יהודה בן תימא (גיטין פד.).

פרש"י ד"ה מפליגה . דוחה אותה לצערה בדברי הבאי :

The Rabbi's taught in a Baraisah; If a man said to his wife, "This is your גט etc. On condition that you cross the Great Sea (Mediterranean) on foot," it is not a valid גט. Rabbi Yehudah Ben Taima says: A גט such as this is a valid גט.

The Baraisa continues: R' Yehudah stated a general rule: Any condition to a גט that is impossible to eventually fulfill, but which the husband stipulated at the outset, he is regarded as merely putting her off with words (i.e. he means to torment her, not to make a true condition), and the גט is valid.

Don't Say

 "Water Water"

If one were to fool himself into saying it is not a call for (אסתר ג:ג) , I believe you would necessarily be forced to admit that in accordance with the שיטה of תימא בן יהודה ר' above it is a call to

דף יומי INSIGHTS AND DAF

inflict pain and suffering and torment of the בני ישראל. Even ר' יהודה בן תימא might make the distinction between the words of a quarrelsome husband to his wife, and the slogan of a state. Perhaps with an individual fighting with his wife there is more room for vagueness, and a choice of words that might have negative connotations can be interpreted as not having been meant for real. However, a state might require more purposeful choosing in words in order to not choose words that have negative implications, so if the choice of words in the state slogan has negative implications it might be evaluated as being chosen purposefully.

אמר ר' אלעזר עד כאן דברי התלמיד מכאן ואילך דברי הרב (ברכות לב.)

Two bodies of water; "A river and a sea." Let's not be fooled, and let us know the true meanings.

Which Jewish Congressman or Senator will assume the responsibility for the pogroms in the future. (דברים לב:ז)

Two הלכות With "Water" and "Water"

1. אמר ר' יהודה אמר שמואל כל המזוג מצטרף חוץ מן המים ור' יוחנן אמר אפילו מים אמר ר' פפא לא אמרן אלא חמימי לגו קרירי וקרירי לגו חמימי אבל חמימי לגו חמימי וקרירי לגו קרירי לא (פסחים קי-קיא.)
2. יורה דעה סימן פז'

Although this is not a הלכה, however here is another instance where ר' יהודה and שמואל discuss a matter with hot water and cold water:

א"ל שיננא רישך בקרירי רישא דרישיך בחמימי (שבת נה.).

Don't Say

ההוא יומא דנח נפשיה דרבי גורו רבנן תעניתא ובעו רחמי ואמרי כל מאן דאמר נח נפשיה דר' ידקר בחרב וכו'. אמרו ליה רבנן לבר קפרא זיל עיין אזל אשכחיה דנח נפשיה קרעיה ללבושיה ואהדריה לקרעיה לאחוריה פתח ואמר אראלים ומצוקים אחזו בארון הקדש נמחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקדש אמרו ליה נח נפשיה אמר להו אתון קאמרתו ואנא לא קאמינא (כתובות קד.).

On that day that רבי died, the Rabbis, because of his illness, decreed a public fast, and begged for Heavenly mercy. And they said: "Whoever shall say that Rebbi has died shall be pierced with a sword."

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

etc. The Rabbis said to Bar Kapara: Go investigate Rebbe's condition. He went and discovered that Rabbi had died. He tore his garment in mourning, and shifted its tear to his back, so that the Rabbis would not immediately realize what had occurred. He returned to them, and he opened by stating the following words of eulogy: "The angels and the righteous ones took hold of the Holy Ark (i.e. Rabbi) and contended for it. The angels have vanquished the righteous ones, and the Holy Ark is captured." The Rabbis said to Bar Kappara: "Has Rabbi then died?" He said to them: "You have said it, and I did not say it."

He's Dead

ג ד ה

ביום ההוא יגדל המספד (מגילה ג.)

חלוץ לי מנעלי (פסחים ד.)

יפשפש במעשיו (ברכות ה.)

Not Dead

5 15 25

א"ל הכי אמר ר' יוחנן יעקב אבינו לא מת וכו. (תענית ה:)

אמר ר' פפא אפילו למאן דאמר חטאת צבור שכפרו בעליה מתה חטאת צבור שמתו בעליה אינה מתה לפי שאין הצבור מתים (תמורה טו:)

אמר ליה יהודה לחזקיה קום מדוכתיך (מועד קטן כה.).

ויצמא מאד ויקרא אל ד' ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדולה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים: ויבקע אלקים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה (שופטים: יח-יט)

He was so thirsty that he almost died. He needed drinking water.

דף יומי דאגוסט וואס דאס

Reb Moshe Soloveichik Explains The בית הלוי

4 👁️👁️?

In his shiur, Reb Moshe quoted the בית הלוי. The מדרש says if there would not have been an עגל הזהב then there would not have been a פה שבעל פה. How can this be understood? Would we have implemented the law of עין תחת עין an eye for an eye in the literal sense? חס ושלום that such a thought should be possible. Rather it means that תורה שבעל פה would have been included in תורה נעשה ונשמע a mere 40 days after they said עגל הזהב בני ישראל made the הזהב when they were on a level higher than the מלאכים? How could they sink so low so fast? This demonstrated the importance of a Rebbe to transmit the תורה שבעל פה the Oral Torah. The reason they made the עגל הזהב was because their teacher was gone for forty days. Therefore parts of the Oral Torah weren't included in תורה שבכתב, in order to necessitate the Rebbe giving over the תורה שבעל פה.

חטאת הבא על עבודה זרה

ו טו כו

The line is so fine. So so fine.

1. והתניא כיוצא בו א"ר יוסי והבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עולות פרים שנים עשר אילים תשעים ותשעה כבשים שבעים ושבעה שעירי חטאת שנים עשר הכל עולה לד' וחטאת מי קרבה עולה אמר רבא כי עולה מה עולה אינה נאכלת אף חטאת אינה נאכלת שהיה ר' יוסי אומר על עבודה זרה הביאום ואמר ר' יהודה אמר שמואל על עבודה זרה שעשו בימי צדקיהו (הוריות ו.) (תמורה טו:)
2. נשיא יש בקרבנו נקיבה (כריתות כו.)

פרש"י ד"ה נשיא יש בקרבנו נקיבה : בעבודה זרה דכתיב בעבודה זרה ואם נפש אחת תחטא בשגגה יחיד ונשיא ומשיח במשמע והקריבה עז בת שנתה לחטאת

אמר ר' זירא אמר רבא בר זימנא אם ראשונים בני מלאכים או בני אנשים ואם ראשונים בני אנשים או כחמורים וכו. (שבת קיב:)

Well, משה ר' אהרן said (Solovaitchick) his father that if we look at the רבנן of the previous generation as בני מלאכים than we will merit to reach the level of בני אנשים. I had the tremendous זכות to be in משה ר' shiur. It is such a זכות. I am so thankful for it.

דף יומי דאגאס וואס דאס

Here is actually one place in ש"ס where we actually make a דרשה of "במים" "במים":

אין בעלמא רבי כללי ופרטי דריש והכא כדתנא דבי ר' ישמעאל דתנא דבי ר' ישמעאל במים במים שתי פעמים אין זה כלל ופרט אלא ריבה ומיעט ורבנן אמרי כדאמרינן במערבא כל מקום שאתה מוצא שתי כללות הסמוכים זה לזה הטל פרט ביניהם ודינם בכלל ופרט (בכורות נא).

Indeed, Rebbi generally expounds the Torah with the כלל ופרט method of exegesis, And here in the firstborn- redemption case the reason he employs the ריבה ומיעט method of exegesis is as the 'תנא דבי ר' ישמעאל taught: The Torah states "In the water" "In the water" two times. This is not a כלל ופרט rather it is a ריבוי מיעוט.

The verse teaches that water creatures must have fins and scales in order to be permitted for consumption. The verse further states that this law applies to creatures that live *in the water ... in the water* (two generalizations that suggest any collection of water), and then it specifies that the law applies to creatures that live *in the seas and in the streams* (which are bodies of flowing water). Although ר' ישמעאל generally subscribes to the כלל ופרט method of exegesis he nonetheless maintains that the irregular placement of a פרט after two כללים indicates that the sequence is not to be expounded with the כלל ופרט method, which would have taught us to apply our verses "*fins and scales*" requirement only to creatures found in flowing water, similar to the seas and streams specified in the verse. Rather in such a case we employ the ריבוי מיעוט ריבוי method, which teaches us to apply the verse's law to creatures found in all bodies of water, with the subsequent limitation serving to exclude only one type of water body [see Chulin 67a in detail] (see Rashi). (Artscroll Note 45)

"Porque no puedo nadar en el mar de tus mentiras."

"En El Mar"

A French / Spanish Lesson:

El Mar means The Ocean, or The Sea in Spanish:

מי אוקיינוס (עירובין מה:)

This is the גמרא's term for "Ocean".

Spanish: Mar

French: Mer

Trois faux amis : Three false friends

la mer	the sea
le maire	the mayor
la mère	the mother

They are all pronounced the same.

מרחפת על פני המים (בראשית א:ב)

Various Stages And Varieties Of Sacrificial Bloods

יד

יא כב לג 11 22 33

1. בשר קודש לפני זריקת דמים:
 דאיתמר טמא שאכל בשר קודש לפני זריקת דמים ריש לקיש אומר לוקה רבי יוחנן אומר אינו לוקה ריש לקיש אומר לוקה בכל קדש לא תגע לא שנא לפני זריקה ולא שנא לאחר זריקה רבי יוחנן אומר אינו לוקה רבי יוחנן לטעמיה דאמר קרא טומאתו טומאתו וכו'. (מכות יד:)
2. בעי רמי בר חמא הרי עלי כבשר זבחי שלמים לאחר זריקת דמים מהו אי דקאמר בהדין לישנא בהיתרא קא מתפיס אלא כגון דמחית בשר זבחי שלמים ומחית דהיתרא גביה ואמר זה כזה מאי בעיקרו קא מתפיס או בהיתרא קא מתפיס (גדרים יא:)
3. איתמר איזהו דם הקזה שהנשמה תלויה בו ר' יוחנן אמר כל זמן שמקלח ריש לקיש אמר מטיפה משחררת ואילך (כריתות כב.).
4. מצוה למרק (יומא לג.).

Rashi: The Gemara in Zevachim (25a) states that all the lifeblood of the offering should be received in a service vessel (kli shareis) [this is the avodah of Kabalah, receiving the blood]. Therefore, another Kohen would complete the severing of the Tamid's pipes so that this Kabalah requirement could be more easily fulfilled (Meiri and Ritva; see Siach Yitzchak; cf. Rashi to Chullin 29b). However, since there is no deficiency in the Kohen Gadol's slaughter per se, when another Kohen completes it for purposes of obtaining blood he does not violate the Rabbinic law that requires the Kohen Gadol to perform all Yom Kippur services. (Artscroll Note 3)

In zevachim 25a Artscroll Note 11 it says that only the "Lifeblood" is suitable for *Avodah*. Along with a citation reference to kerisos 22a (This is going back to explain מקום Number 3 above).

דף יומי דאגוסט ומוסע דאס

עת מלחמה (קהלת ג:ח)

Even with all these peaceful institutions of Psak Halacha from Rav Papa, nevertheless when he felt the situation called for a Psak halacha according to only one opinion, Rav Papa didn't hesitate to pasken like that one opinion.

רב פפא אמר משמיה דרבא על ביעור חמץ בלבער כולי עלמא לא פליגי דודאי להבא משמע וכו'. (פסחים ז).

Here he is arguing with his colleague even though, he agrees that if the ברכה for חמץ is said according to פפי ר' version it is still להבא משמע.

ידיד ידיד ידיד ידיד ידיד

נקום נקמת בני ישראל (במדבר לא:ב)

“To a **gunfight**. גן”

כיון דשמעיה דקאמר אדיר פתח ואמר יבא אדיר ויפרע לאדירים מאדירים באדירים יבא אדיר זה בקדוש ברוך הוא דכתיב אדיר במרום ד' ויפרע לאדירים אלו ישראל שנאמר ואדירי כל חפצי בם מאדירים אלו המצרים דכתיב צללו כעופרת במים אדירים באדירים אלו מים שנאמר מקלות מים רבים אדירים משברי ים יבא ידיד בן ידיד ויבנה ידיד לידיד בחלקו של ידיד ויתכפרו בו ידידים יבא ידיד זה שלמה המלך דכתיב וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור ד' בן ידיד זה אברהם דכתיב מה לידידי בביתי ויבנה ידיד זה בית המקדש דכתיב מה ידירות משכנותיך לידיד זה הקב"ה דכתיב אשירא נא לידידי בחלקו של ידיד זה בנימין שנאמר לבנימין אמר ידיד ד' ישכן לבטח עליו ויתכפרו בו ידידים אלו ישראל דכתיב נתתי את ידדו נפשי בכפי איביה יבא טוב ויקבל טוב מטוב לטובים יבא טוב זה משה דכתיב ותרא אתו עי טוב הוא ויקבל טוב זו תורה דכתיב כי לקח טוב נתתי לכם מטוב זה הקדוש ברוך הוא דכתיב טוב ד' לכל לטובים אלו ישראל דכתיב הטיבה ד' לטובים יבא זה ויקבל זאת מזה לעם זו יבא זה זה משה דכתיב כי זה משה האיש ויקבל זאת זו תורה דכתיב וזאת התורה אשר שם משה מזה זה הקדוש ברוך הוא דכתיב זה קלי ואנוהו לעם זו אלו ישראל שנאמר עם זו קנית (מנחות נג.).

R' Ezra responds: When he heard [R' Preida] mention the word “mighty,” he initiated his own homily, saying: “Let the **mighty** come and exact retribution on behalf of the **mighty** from the **mighty** in the **mighty**.”

“Let the **mighty** come” - this is the Holy One Blessed is He. God is called mighty, as it is written: *[You are] mighty on high, Hashem.*

“And exact retribution on behalf of the **mighty**.” - these are the Children of Israel, who are called mighty, as it is stated: *and the mighty ones, all My desire is in them.*

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

"From the **mighty**" - these are the Egyptians, who are also called mighty, as it is written: *the mighty ones sank like lead in the water.*

"In the **mighty**" - these are the waters of the sea, which are called mighty, as it is stated: *[Louder] than the roars of many waters, mightier than the waves of the sea."*

Thus R' Ezra's enigmatic sentence means: "Let the Holy One, Blessed is He, come and exact retribution on behalf of the Children of Israel from the Egyptians in the waters [of the Reed Sea]."

R' Ezra continues with another enigmatic expression:

"Let a **beloved** the descendant of a **beloved** come and build a **beloved** for a **beloved** in the portion of a **beloved**, and an atonement in it will be received by those who are beloved."

R' Ezra explains: "Let a **beloved** come" - this is King Soloman, who is called beloved, as it is written: *[God] sent word through Nathan the prophet and called [Soloman's] name "Yediyah" (beloved of God) because of [the love of] Hashem [for Soloman].*

"The descendant of a **beloved**" - this beloved one is Abraham, as it is written: *What is My beloved [Abraham] doing in My Temple?*

"And build a **beloved**" - this refers to the Holy Temple, as it is written: *I will sing now on behalf of my Beloved.*

"In the portion of a **beloved**" - this refers to Benjamin, as it is stated: *Of Benjamin, he [Moses] said, "The beloved of Hashem, He shall dwell securely upon him."*

"And an atonement in it will be received by those who are **beloved**." - this refers to the Children of Israel, as it is written: *I placed My soul's beloved in the palm of her enemies.*

The complete explanation of R' Ezra's enigmatic sentence is as follows: "Let King Soloman, a descendant of Abraham, come and build a Temple for the Holy One, Blessed is He, in the portion of Benjamin, and the Children of Israel will receive atonement in it."

R' Ezra presents a third such teaching: "Let **good** come and receive **good** from **good** for those who are **good**." "Let **good** come" - this refers to Moses, as it is written: *She saw that he was good.*

"And receive **good**" - This is the Torah, as it is written: *For I have given you a good teaching.*

"From **good**" - this is the Holy One Blessed is He, as it is written: *Hashem is good to all.*

"For those who are **good**" - these are the Children of Israel, as it is written: *Do good, Hashem, to those who are good.*

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

The original sentence thus means: "Let Moses come and receive the Torah from the Holy One, Blessed is He, for the Children of Israel."

R' Ezra presents one more teaching of this nature:

"Let **this** come and receive **this** from **this** for **this** nation."

"Let **this** come" - this refers to Moses, as it is written: *For this man Moses.*

"And accept **this**" - this refers to the Torah, as it is written: *This is the Torah that Moses placed.*

"From **this**" - this refers to the Holy One Blessed is He, as it is written: *This is my God and I will build Him a Sanctuary.*

"For **this** nation" - this refers to the Children of Israel, as it is written: *This people [that] you acquired.*

The original sentence thus means: "Let Moses come and accept the Torah from the Holy One, Blessed is He, for the Children of Israel."

Mighty Beloved Good This

A חיזוק Vort

יד יד

והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב מאי רבי אליעזר בן יעקב דתניא ולקח הכהן לימד על הבכורים שטעונין תנופה
דברי רבי אליעזר בן יעקב מאי טעמא דרבי אליעזר בן יעקב גמר יד יד משלמים כתיב הכא ולקח הכהן הטנא מידך
וכתיב התם ידיו תביאינה מה כאן כהן אף להלן כהן ומה להלן בעלים אף כאן בעלים הא כיצד כהן מניח ידו תחת יד
בעלים ומניף (מנחות סא.)

The Gemara cites the next words of the Mishnah:

The Bikkurim according to the opinion of R' Eliezer Ben Yaakov. (it requires טעון תנופה ואין טעון הגשה) What opinion of R' Eliezer ben Yaakov is the Tanna of the Mishnah referring to? To that which was taught in a Baraisa: *And the Kohen shall take the basket of bikkurim from your land.* This verse teaches that Bikkurim require waving; these are the words of R' Eliezer Ben Yaakov.

The Gemara explains how R' Eliezer ben Yaakov sees an allusion to "waving" in the verse cited:

What is R' Eliezer ben Yaakov's reason? He derived the requirement of "waving" regarding Bikkurim by means of a Gzairah Shavah of "**hand**" "**hand**" from Shlamim. It is written here in reference to the Bikkurim: *And the Kohen shall take the basket from your **hand*** and it is written there, concerning the

דף יומי דאף וואס דאף

Shelamim offering: *With his own hands shall he [the owner] bring it - the fire offerings of Hashem ... to wave it.* Through a Gzeirah Shavah we derive that just as the (breast and thigh and Emurin) portions of the Shelamim require waving, so too the Bikkurim require waving.

The Gzeirah Shavah teaches further:

Just as here, the Kohen waves the Bikkurim, so too there the Kohen must also wave the portions of the Shlamim. And just as there, in the case of Shlamim, the owner must also wave the offering (as stated there: *With his own hands shall he bring etc.*) so too here, in the case of Bikkurim, the owner must also wave them. Thus, the Gzeirah Shavah teaches that the waving rite is performed by both the owner and the Kohen. How is this joint waving performed? The Kohen places his hand below the owner's hands and waves together with him.

What is the vort of חזוק here in this vort?

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ד' אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ד' אלקיך נתן לך ושמט בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ד' אלקיך לשכן שמו שם : ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לד' אלקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ד' לאבותינו לתת לנו : ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ד' אלקיך : וענית ואמרת לפני ד' אלקיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונמעק אל ד' אלקי אבותינו וישמע ד' את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו : ויוצאנו ד' ממצרים ביד חזקה ובורע נטויה ובמרא גדל ובאות ובמפתים : ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ד' והנחתו לפני ד' אלקיך והשתחווית לפני ד' אלקיך : ושצחת בכל הטוב אשר נתן לך ד' אלקיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך : (דברים כו: ד:יא)

Who is preventing our ביכורים from being brought to the Holy Temple? Who is preventing us from thanking God in the performance of this מצוה? I want to say that this requires a lot of חזוק.

רק חזק ואמץ מאד (יהושע א:ז)

The Jewish Farmer in the Land of Israel needs courage and strength to lift up the basket of Bikkurim first fruits and courage and strength is also needed in the subsequent performing of the waving ritual.

What is the reason the תנא chose to write the author of this שיטה is יעקב בן יעקב בן יעקב, when he could have said it was יהודה?

ר' נחמן בר יצחק אמר הואיל ורב גבריה (מנחות סא:)

Rav Nachman Bar Yitzchak said the reason is since R' Eliezer Ben Yaakov's strength in Torah wisdom is very great.

דף יומי

INSIGHTS AND DAF

A חיזוק Vort

יד יד

(And there was upon him the spirit of G-d (Judges 3:10) (שופטים יג) וגו')

All or nothing

All:

The הלכה is both like the father and like the son:

אמר ליה ר' יוסף בריה דרבא לרבא בעי מיניה דר' יוסף הלכה כרבי ואמר לי אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל ואמר לי אין אחיך אחיך בי א"ל לא סתמי היא ופשיט לך נישואין ומלקיות כרבי וסתות ושור המועא כרבן שמעון בן גמליאל (יבמות סד):

Or Nothing:

לית הלכתא לא כבא ולא כאבוה (יבמות עו).

The הלכה follows neither like the father and neither like the son.

All:

היו מהלכין בדרך וראו את הכוי מרחוק ואמר אחד מהן הריני נזיר שזה חיה ואמר אחד הריני נזיר שזה בהמה ואמר אחד הריני נזיר שאין זה חיה ואמר אחד הריני נזיר שאין זה בהמה וכו'. הרי כולם נזירים (רמב"ם הלכות נזירות פ"ב ה"י)

Or Nothing:

שנים שהיו מהלכין בדרך וראו אחד בא כנגדן ואמר אחד מן השנים זה ההולך לקראתינו שמעון הוא ואמר חבירו ראובן הוא ואמר זה הריני נזיר אם זה ראובן ואמר האחר הריני נזיר אם יהיה שמעון וכו'. לא הגיע עליהם אלא חזר לאחוריו ונעלם מעיניהם ולא ידעו מי הוא אין אחד מהן נזיר (רמב"ם הלכות נזירות פ"ב ה"ח)

It's all or nothing.

שבעה קני מנורה מעכבין זה את זה שבעה נרותיה מעכבין זה את זה שתי פרשיות שבמזוזה מעכבות זו את זו אפילו כתב אחד מעכבין ד' פרשיות שבתפילין מעכבין זו את זו אפילו כתב אחד מעכבין ד' ציציות מעכבות זו את זו שארבעתן מצוה אחת וכו'. (מנחות כח.)

ויש בקרבנות הציבור שאין בקרבנות היחיד וכו'. וכו'. קרבנות היחיד חייבין באחריותן ובאחריות נסכיהם וקרבנות הציבור אין חייבין באחריותן ולא באחריות נסכיהן אבל חייבין באחריות נסכיהן משקר הזבח (תמורה יד.)

Personal offerings the owners bear responsibility to offer the animal, and the owners bear responsibility to offer the accompanying wine (libation perhaps). Whereas communal offerings the owners do not bear the responsibility to offer the animal, nor do they bear responsibility to offer the נסכים.

However, even in the case of communal offerings, they do bear responsibility to offer the נסכים once the offering has been offered. (Artscroll)

דף יומי INSIGHTS AND DAF

So I say in regards to the קרבנות הציבור and the accompanying נסכים, it is all or nothing. They are not חייב in its אחריות, but if they bring the קרבן then they are חייב in the אחריות of even the נסכים.

So it is a חזיון vort. A message of inspiration for תורה learning.

ובכל כחו (ביצה יד). And with all his strength.

It is all or nothing. Keep learning all of ש"ס. Don't stop before you finish it all. 💪

יד יד

ד' ילחם לכם (שמות יד:יד)

וסימניך

וסימניך: "והידים" (שבת יד.)

יד יד: סוגיות טומאה (שבת יד.) (פסחים יד.)

"Are You Prepared?"

"Do you have what it takes to learn The Hidden Teachings?"

"Do you have what it takes to preserve the Ancient Knowledge?"

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

It's all or nothing.

Here are 3 places in ש"ס where ר' הונא requires all conditions to be fulfilled in order for the דין to be applied.

1. כל שלא נעשית בכל אלו כו': איתמר רב הונא אמר בכל אלו תנן רב נחמן אמר באחת מכל אלו תנן (שבועות טז.)

Any addition to the Courtyard (of the Bais Ha'Mikdash) that was not made with all of these* requirements just mentioned, one who enters there while tamai is not liable to an offering on its account.

* I.e. with the approval of the king, prophet, Urim Ve'tumim, Sanhedrin of seventy one, two Todah Loaves, and song. (Artscroll Note 2)

2. איתמר סימני סריס רב הונא אמר עד שיהו כולם רבי יוחנן אמר אפילו באחד מהן וכו'. (יבמות פ:)
3. ת"ר איזהו שוטה היוצא יחידי בלילה והלך בבית הקברות והמקדע את כסותו רב הונא אמר עד שיהו כולן בבת אחת ור' יוחנן אמר אפילו באחת מהן (חגיגה ג:)

Two of the aforecited גמרא's include a מחלוקת between ר' הונא and ר' יוחנן. Here is a תוספות that has relevance to a general default כלל in deciding the הלכה whenever there is a מחלוקת between ר' הונא and ר' יוחנן, who should we pasken like.

ע"כ פירש ר' תם דמיירי בפתייתין גדולים ושלמים קטנים וה"פ אמר רב הונא מברך על הפתייתין כלומר אם ירצה והוא הדין על השלמין אם ירצה ור' יוחנן אמר שלמין עיקר וכן הלכה כר' יוחנן דהא רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן וכל שכן לגבי ר' הונא שהלכה כמותו שהיה תלמידו של רב דדוקא באמוראי בתראי אמרינן הלכה כבתראי (ברכות לט: תוס' ד"ה מברך על הפתייתין ופוסט את השלמין (בסוף))

(My שאלה here is let's say you have two שלמים and one is bigger than the other.)

דף יומי ZAGSINSKI NOMS DAF

Half, Most, and All, But Does Lack of Simultaneousness Amount To Nothing?

מסורת הש"ס conceptual

1. בעי אביי נזיר שגילה ושייר שתי שערות צמח ראשו וחזר וגילחן (נזיר מב.).
2. בעי אביי אמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מראובן ושמעון וחזר ואמר לה לראובן ושמעון מהו מי אמרינן מאי דאסר שרא או דלמא מאי דאסר שרא ומאי דשרא אסר (גיטין פב:)
3. בעי חזקיה ניקב כמוציא זית וסתמו וחזר וניקב כמוציא זית וסתמו עד שהשלימו למוציא רימון מהו (שבת קיב:)
4. איבעיא להו פרץ אמה וגדר אמה ופרץ אמה וגדרה עד שהשלימו ליותר מהו (עירובין כד.).
5. כי איצטריך ליה כגון דהפר אחד מהן וקיים אחד וחזר המקיים ונשאל על הקמתו מהו דתימא מאי דאוקי הא עקריה קמ"ל דמפירין שניהם בבת אחת (גדרים סז.).
6. איבעיא להו לדברי האומר אין לידה לאברים הוציא העובר את ידו והחזירה וחזר והוציא את ידו והחזירה עד שהשלימו לרובו מהו מי אמרינן הא נפק ליה רובא או דלמא כיון דהדר הדר אם תמצי לומר כיון דהדר הדר הוציא עובר את ידו וחתכה וחזר והוציא את ידו וחתכה עד שהשלימו לרובו מהו מי אמרינן הא נפק ליה רובא עו דלמא רובא בבת אחת בעינן תא שמע זה הכלל דבר שגופה אסור ושאינה גופה מותר שאין גופה לאתווי מאי לאו לאתווי כהאי גוונא לא לאתווי קלוט במעי פרה ואלבא דרבי שמעון דאף על גב דאמר ר' שמעון קלוט בן פרה אסור הני מילי היכא דיצא לאויר העולם אבל במעי אמו שרי (חולין סח:-סט.).

אלקינו ואלקי אבותינו

Reb Moshe said the following vort between מעריב on מנחה ויצא:

אלקינו ואלקי אבותינו (תפילת שמונה עשרה)

זה קלי ואנוהו אלקי אבי וארוממנהו (שמות טו:ב)

תרגום אונקלוס : דין אלהי ואבני ליה מקדשא אלהא דאבהתי ואפלח קדמוהי

וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש : ושבת בשלום אל בית אבי והיה ד' לי לאלקים : והאבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית אלקים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך : (בראשית כח:כ-כב)

And Jacob vowed a vow saying if God will be with me and guard me on this way that I am going, and he will give me bread to eat and clothing to wear. And I will return in peace to the house of my father and God will be for me a God. And this stone that I have placed as an erect structure shall be the house of God and all that You will give me I shall give a tithe for you.

Is this implying that if God were not to fulfill this vow Heaven Forfend, then Jacob would not have God as a God? That is impossible. The explanation is that until that point in time Gods relationship with Jacob was the God of his fathers. In this vow, Jacob would have a more direct relationship with God, after being

דף יומי דאף ומאט דאף INSIGHTS

saved from a difficult situation, he would become Jacobs God and not just the God of Jacobs fathers. The relationship with God for someone who is born a Jew, might sometimes be taken for granted. However if someone is saved by God, and he has a direct relationship, then he is motivated to build a בית המקדש and bring a קרבן תודה to show his gratitude to God.

Bibliography of My Dad

He was a Ba'al Te'shuva, he wasn't always religious. He kept buying the Artscroll volumes of Talmud Bavli as they were coming out, and being published. He didn't know hebrew so well, and aramaic even less. So why was he buying these volumes for? He was in his forties. Was he really planning on learning all of shas? He just kept buying the artscroll volumes as they were coming out. One by one, he bought it and put it on the shelf. He didn't let these questions stop him. He was determined. He didn't think about if it could be done, he just did it. He was a true Ba'al Teshuvah, and he was also the best dad that anyone could ever ask for. He became a Baal Te'shuva with the help of Project Seed. I am very thankful to the Rabbi's at Project Seed for their good work. He liked the Big Dog Brand of T-shirts and Shorts etcetera. So He would wear their clothing alot. He also got a big German Shephard. His name was Duke. Duke one time jumped onto the counter and snatched a whole cow tongue that was cooking in the pot. This gave a new meaning to the Zelig Pliskin Book title "Guard Your Tongue" in the Big Dog Dad's House. This was a book that dad might have read at the shabos table every week. He enjoyed corned beef with horseradish sauce, and dill pickles. He also liked doing the "pull my finger" joke on people. In case you don't know what that is, he would ask someone to pull his finger, and then he would fart. Sometimes it was loud. He was funny. He was great. I miss him so much. I will always remember my dad עליו השלום.

My dad sent me to a Jewish day school where I was first introduced to the Brisker Torah of ר' חיים, and I received my first copy of חידושי ר' חיים על הרמב"ם. I am so thankful for that.

מרבים שלום Generate Peace

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניה למודי ד' ורב שלום בניה אל תקרי בניה אלא בניה שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען בית ד' אלקינו אבקשה טוב לך ד' עוז לעמו יתן ד' יברך את עמו בשלום (ברכות סד).

R' Elazar said in the name of R' Chanina: Torah scholars increase the peace in the world, as it is stated: *And all your sons will be disciples of Hashem, and abundant will be the peace of your sons.* Do not read "your sons" (*banayich*), but "your builders" (*bonayich*). Thus, the verse refers to **Torah scholars** who "build" the world with their Torah, and it is they who, in the verse's words, **generate peace in the world.**
etc. etc.

דף יומי שאלות ומסות

שיר למי שהשלום שלו (שבועות לה:)

שלמן Solomon

כט לט

ומה ראו לומר שים שלום אחר ברכת כהנים דכתיב ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם ברכה דהקב"ה שלום שנאמר ד' יברך את עמו בשלום (מגילה יח.).

The Gemara inquires:

And why did they see fit to say the blessing of "Establish peace" after the Priestly blessing?

The Gemara answers:

For in connection with the Priestly blessing it is written: *And they [the Kohanim] shall put My name upon the Children of Israel, and I [God] will bless them.* And the blessing of the Holy One, Blessed is He, is peace, as it is said: *Hashem will bless His nation with peace.*

שלמן Solomon

אמר שמואל משמיה דסבא גובהה של מנורה שמנה עשר טפחים הרגלים והפרח שלשה טפחים וטפחיים חלק וטפח שבו גביע וכפתור ופרח וטפחיים חלק וטפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך ונמשכין ועולין כנגד גובהה של מנורה וטפח חלק וטפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך ונמשכין ועולין כנגד גובהה של מנורה וטפחיים חלק נשתירו שם שלשה טפחים שבהן שלשה גביעין וכפתור ופרח וגביעין למה הן דומין כמין כוסות אלכסנדריים כפתורין למה הן דומין כמין תפוחי הכרתיים פרחים למה הן דומין המין פרחי העמודין ונמצאו גביעין עשרים ושנים כפתורים אחד עשר פרחים תשעה גביעין מעכבין זה את זה כפתורים מעכבין זה את זה פרחים מעכבין זה את זה גביעין כפתורים ופרחים מעכבין זה את זה בשלמא גביעין עשרים ושנים דכתיב ובמנרה ארבעה גביעין וגו' וכתיב שלשה גביעין משקדים בקנה האחד כפתור ופרח וגו' ארבעה דידה ותמני סרי דקנים הא עשרין ותרתין כפתורין נמי אחד עשר כפתורין תרי דידה וששה דקנים וכפתור וכפתור הא חד סר אלא פרחים תשעה מנלן פרחים תרי דידה וששה דקנים תמניא הוו אמר רב שלמן כתיב עד ירכה עד פרוחה מקשה הוא (מנחות כט.).

Shmuel said in the name of one elder: The height of the Menorah is eighteen Tefachim. The legs at the base of the Menorah and the flower just above are three Tefachim; the next two Tefachim are blank; that is five Tefachim so far. Then there is a Tefach that contains three decorations: a goblet from one side of the Menorah, a knob from another side and a flower from the third side; the next two Tefachim are blank; that is eight Tefachim so far. The next Tefach is a knob, and two branches emerge from it, one on this side and one on that side, and they extend and rise to the level of the height of the Menorah; that is nine Tefachim so far. The next Tefach is blank; The next Tefach is a knob, and two branches emerge from it, one on this side and one on that side, and they extend and rise to the level of the height of the Menorah. The next Tefach is blank; the next Tefach is a knob, and two branches emerge from it, one on this side and one on that side, and they extend and rise to the level of the height of the Menorah; and the next two Tefachim are blank. This leaves three Tefachim there in which are three goblets, a knob and a flower.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

The elder's teaching continues:

Now, to what are these goblets similar in terms of their design? They are akin to Alexandrian cups. To what are the knobs similar? They are akin to Ceratian apples. To what are the flowers similar? They are akin to the flowers sculpted into columns.

The elder's teaching concludes:

Thus, [the decorative features] are found to be as follows: The goblets are twenty-two, the knobs are eleven and the flowers are nine. The goblets are essential to one another, the knobs are essential to one another and the flowers are essential to one another. The goblets, knobs and flowers are essential to one another.

The Gemara addresses the conclusion of the elder's teaching:

It is understandable how there are twenty-two goblets, for it is written: *Three goblets decorated on the one branch, a knob and a flower etc., and three goblets decorated on the next branch, a knob and a flower - so for the six branches that emerge from the Menorah.* If we add the [central shaft's] own four goblets and the eighteen goblets of the six branches, that is a total of twenty-two. In regard to the knobs also, the count of eleven knobs is understandable: [The central shaft's] own two knobs, the six knobs of the six branches (i.e. one each), and three more on the central shaft described by the Torah: *And a knob beneath the two branches from it, and a knob beneath the two branches from it and a knob beneath the two branches from it.* That is a total of eleven. But how do we know there are nine flower? For when we count the flowers, we find [the central shaft's] own two, and the six on the six branches; there are a total of eight!

The Gemara answers:

Rav Solomon said: It is written: *to its base, to its flower, it is hammered out;* this flower, which is on the central shaft just above the base, is the ninth flower. (Artscroll)

איתמר הביאו לפניהם פתיתין ושלמין אמר רב הונא מברך על הפתיתין ופותר את השלמין ור' יוחנן אמר שלמה מצוה מן המובחר אבל פרוסה של חיתין ושלמה מן השעורין דברי הכל מברך על הפרוסה של חטין ופותר את השלמה של שעורין וכו'. וכו'. אמר רב נחמן בר יצחק וירא שמים יוצא ידי שניהן ומנו מר בריה דרבינא דמר בריה דרבינא מניח פרוסה בתוך השלמה ובוצע תני תנא קמיה דרב נחמן בר יצחק מניח הפרוסה בתוך השלמה ובוצע ומברך אמר ליה מה שמך א"ל שלמן א"ל שלום אתה ושלמה משנתך ששמת שלום בין התלמידים (ברכות לט:)

The Gemara cites another dispute regarding the Hamotzi blessing:

It was stated: In a case where they brought before them pieces of bread and whole loaves, Rav Huna said: One recites the blessing on the pieces and with that discharges his blessing obligation for the whole loaves as well. But R' Yochanan says: Reciting the blessing on the whole loaf is the choice manner of performing the mitzvah of reciting the blessing.

The Gemara notes: This dispute pertains only to where the pieces and the whole loaf are of the same grain. But if one has before him a piece made of wheat and a whole loaf made of barley, then in the

דף יומי דאף ומוסר INSIGHTS

opinion of all (i.e. even R' Yochanan agrees that) one recites the blessing on the piece made of wheat and thereby discharges his blessing obligation for the whole loaf made of barley. etc. etc.

Rav Nachman bar Yitzchak said: And in such situations, "the God-fearing one" adopts a practice that accommodates the requirements of both of them. And who is he ("the God-fearing one" being referred to)? It is Mar the son of Ravina. For in such situations, Mar the son of Ravina places the piece of bread inside (i.e. under) the whole loaf, holding them both while reciting the blessing, and then breaks off a piece to eat.

The Gemara cites support for Mar the son of Ravina's practice:

A teacher of Baraisos taught the following Baraisa in the presence of Rav Nachman bar Yitzchak: When one is served a large piece of bread and a smaller whole loaf, one places the piece inside (i.e. under) the whole loaf and then breaks the bread and recites the blessing. Rav Nachman bar Yitzchak said to him: What is your name? He replied to him? My name is **Soloman**. Rav Nachman bar Yitzchak said to him: You are peace, and your teaching is complete, for you have established peace between the disciples.

Solomon

The House Of The Forest Of Lebanon בית יער הלבנון

כט לט

כתיב והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב מאי מכלות זהב אמר רב אמי שכיילתו לכל זהב סגור של שלמה דאמר רב יהודה אמר רב עשר מגורות עשה שלמה וכל אחת ואחת הביא לה אלך ככר זהב והכניסוהו אלף פעמים לכור והעמידוהו על ככר איני והכתיב וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למהומה זהב סגור קא אמרינן (מנחות כט.)

The Gemara noted above that the Menorah should be made of gold. The Gemara now discusses the gold that King **Solomon** used to make the Menorah and other vessels:

It is written: *He [King Solomon] then made the ten golden Menorahs according to their specification, placing them in the Sanctuary, five on the right and five on the left ... Solomon made all the articles for the Temple of God ... the Menorahs and their lamps of "closed" gold for kindling as required in front of the Inner Sanctum, with their flowers, lamps, and tongs of gold -finishing gold.* What is finishing gold? Rav Ami said: It is so named because it finished off all the "closed gold" that Solomon had, i.e. it was ultra-refined from this gold, for Rav Yehudah said in the name of Rav: Solomon made ten Menorahs, and to produce each one, he brought one thousand Kikar of gold and placed this great mass of gold in a kiln a thousand times until he calibrated it to a single kikar.

The Gemara asks:

Is this indeed so that Solomon's gold was used up? But it is written about him after the Temple was built: *All of King Solomon's drinking utensils were gold, and all the fixtures of the "House of the Forest of Lebanon" were "closed" gold; [there was no silver, for] silver was not considered of any worth in the days of Solomon.* Thus we see he was still wealthy! - ? -

דף יומי דאגאס וואס זאגט

The Gemara answers:

We are speaking only of “closed gold”. Certainly, Solomon was still fabulously wealthy, but the production of the ten Menorahs used up whatever “closed” gold he had.

(“Closed Gold” refers to a specific type of gold, see Yoma 45a It is known as “Closed Gold” since at the time that someone brings it to sell in the marketplace, all the other gold vendors have to “close” their shops.(Rashi))

אמר רב זוטרא בר טוביה למה נקרא שמו יער דכתיב בית יער הלבנון לומר לך מה יער מלבב אף בית המקדש מלבב דאמר רב הושעיא בשעה שבנה שלמה בית המקדש נטע בו כל מיני מגדים של זהב והיו מוציאין פירות בזמניהן וכיון שהרוח מנשבת בהן היו נושרין פירותיהן שנאמר ירעש כלבנון פרוי ומהן היתה פרנסה לכהונה וכיון שנכנסו עובדי כוכבים להיכל יבשו שנאמר ופרח לבנון אמלל ועתיד הקדוש ברוך הוא להחזירה לנו שנאמר פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה (יומא לט:)

A related statement:

Rav Zutra bar Tuvia said: Why is the Holy Temple called “Forest,” as it is written: **House of the Forest of the Lebanon** (This refers to the Holy temple)? This appellation is meant to tell you that just as a forest blooms, so too the Holy Temple blooms. For Rav Hoshaya said: At the time that Solomon built the Holy Temple, he planted in it all types of fine fruit trees of gold, and they miraculously brought forth fruit in their appointed times (golden fruits). And when the wind would blow on them, their fruits would fall off, as it is stated: *may its fruit rustle like that of the Lebanon*. And from these fruits of gold there existed a source of livelihood for the Kehunah. And once the conquering idolaters entered the Sanctuary, these trees dried up, as it is stated: *and the flower of Lebanon is devastated*. And in the future the Holy One, Blessed is He, will restore them to us, as it is stated: *It will blossom abundantly and will rejoice, even with joyousness and glad song, the glory of Lebanon has been given to her*.

Rav Papa The Prominent Peace Promoter

ועת שלום (קהלת ג:ח) And A Time For Peace

In a Permeation of Rav Papa’s Passionate Pursuit of Peace, Rav Papa the Pedagogue of Peacefulness, Pushed for Practical Positions, that Possessed the Principle Prerequisites of both Parties of opposing Poskim.

Besides for Rav Solomon who I cited above, perhaps another prominent figure who promoted great activity towards the achievement of peace in the times of the אמוראים was ר' פפא.

Here are a few examples where we see that ר' פפא gave an example of how to fulfill the מצות עשה or שישות according to all מצות לא תעשה.

1. וא"ר אלכסנדר אמר ר' יהושע בן לוי הרואה את הקשת בענן וכו'. אבל ברוכי ודאי מברך מאי מברך ברוך זוכר הברית במתניתא תנא ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא אומר נאמן בבריתו וקיים במאמרו א"ר פפא הלכך נימדינהו לתרוייהו ברוך זוכר הברית ונאמן בבריתו וקיים במאמרו (ברכות גט.)

דף יומי

מאגזין ומסך דפא

2. מאי מברך ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו והנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו ברוך אתה ד' הנפרע לישראל מכל צריהם רבא אמר הקל המושיע אמר רב פפא הלכך נימרינהו לתרוייהו ברוך אתה ד' הנפרע לישראל מכל צריהם הקל המושיע (מגילה כא): ועל הגשמים וכו'. מאי מברכין אמר ר' יהודה מודים אנחנו לך על כל טפה וטפה שהורדת לנו ורבי יוחנן מסיים בה הכי אילו פינו מלא שירה כים וכו'. אין אנו מספיקין להודות לך ד' אלקינו עד תשתחוה בא"י רוב ההודאות רוב ההודאות ולא כל ההודאות אמר רבא אימא הקל ההודאות א"ר פפא הלכך נימרינהו לתרוייהו רוב ההודאות והקל ההודאות (ברכות נט:)
4. ובחגבים כל שיש לו כו' : מאי רובו אמר רב יהודה אמר רב רוב ארכו ואמרי לה רוב הקיפו אמר רב פפא הלכך בעינן רוב ארכו ובעינן רוב הקיפו (חולין סה.)
5. ובגבולין כדי שתאחוזו כו' : מאי רובן אמר רב רוב כל אחד ואחד ושמואל אמר כדי שלא יאמרו הבא עצים ונניח תחתיהן תנא רב חייא לסיועיה לשמואל כדי שתהא שלהבת עולה מאיליה ולא שתהא שלהבת עולה ע"י דבר אחר עץ יחידי רב אמר רוב עביו ואמרי לה ברוב הקיפו אמר רב פפא הלכך בעינן רוב עביו ובעינן רוב הקיפו (שבת כ.).
6. ת"ר נשבר העצם ויצא לחוץ אם עור ובשר חופין את רובו מותר אם לאו אסור וכמה רובו כי אתא רב דימי אמר ר' יוחנן רוב עוביו ואמרי לה רוב הקיפו אמר רב פפא הלכך בעינן רוב עוביו ובעינן רוב הקיפו (חולין עו:)
7. נישלה הכבד וכו' : הא נשתייר הימנה כלום כשרה אע"ג דלא הוי כזית והתנן גיטל הכבד ונשתייר הימנה כזית כשרה אמר רב יוסף לא קשיא הא ר' חייא הא ר"ש בר רבי כי הא דר' חייא זריק לה ור"ש בר רבי מטביל לה וסימניך עשירין מקמצין ההוא פולמוסא דאתא לפומבדיתא ערקו רבה ורב יוסף פגע בהו ר' זירא אמר להו ערוקאי כזית שאמרו במקום מרה רב אדא בר אהבה אמר במקום שהיא חיה אמר רב פפא הלכך בעינן כזית במקום מרה ובעינן כזית במקום שהיא חיה (חולין מו.)
8. הנכנס לבית הכסא וכו'. כי נפיק אומר ברוך אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים וברא בו נקבים חללים חללים גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או אם יסתם אחד מהם אי אפשר לעמוד לפניך מאי חתים אמר רב רופא חולים אמר שמואל קא שוינהו אבא לכולי עלמא קצירי אלא רופא כל בשר רב ששת אמר מפליא לעשות א"ר פפא הלכך נימרינהו לתרוייהו רופא כל בשר ומפליא לעשות (ברכות ס:)
9. בזמן ששליח צבור אומר מודים העם מה הם אומרים אמר רב מודים אנחנו לך על שאנו מודים לך ושמואל אמר אלקי כל בשר על שאנו מודים לך רבי סימאי אומר יוצרנו יוצר בראשית על שאנו מודים לך נהרדעי אמרי משמיה דרבי סימאי ברכות והודאות לשמך הגדול על שהחייטנו ויימתנו על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקיך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך אמר רב פפא הלכך נימרינהו לכולהו (סוטה מ.)

Perhaps another example of this is when רב פפא wanted to establish the משנה according to all opinions:

רב פפא אמר למיתה ודברי הכל (בבא קמא י.)

Rav Papa said: Our Mishnah, which teaches that one who causes a portion of the damage is regarded as having caused all the damage, speaks of where a second digger is obligated to pay completely for an animal's death; and this is the opinion of everyone.

Perhaps Rabbi Solomon beat Rav Papa to the peaceful punch over there in ברכות, however Rav Papa still managed to add an additional scenario where all parties are agreed.

אמר רב פפא הכל מודים בפסח שמניח פרוסה בתוך שלמה ובוצע מאי טעמא לחם עוני כתיב (ברכות לט:)

דף יומי דאגוסט ומוסר דאס

שבזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה

Reb Moshe said between מנחה and מעריב on פרשת ויצא a vort on the benefit that a צדיק has on a city. The פסוק says the following:

ויצא יעקב מבאר שבע (בראשית כח:י)

פרש"י ד"ה ויצא . לא היה צריך לכתוב אלא וילך יעקב חרנה, ולמה הזכיר יציאתו, אלא מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם, שבזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה, יצא משם פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה. וכן ותצא מן המקום (רות א:ז) האמור בנעמי ורות

The question is why does the תורה specifically teach us this by יעקב אבינו over all the other אבות?

Reb Moshe wanted to say the following answer at a הספד. There are certain people that are צדיקים, and when they pass away their absence is felt, however when they are alive their presence is taken for granted, and so it is not felt as much.

The nature of יעקב was that he was a dweller of the tents (i.e. he learned in the המדרש, or ישיבה).

ויעקב איש תם ישב אהלים (בראשית כה:כז)

So his presence in the city, although vital, was taken for granted and not realized as much. You can say his accomplishments were made stealthily. He was sitting and learning in the אהלים, achieving much good for the city, without announcing to everyone all of his accomplishments on behalf of the city.

"Was the father taken for granted? Have you forgotten him?"

"Do you really mean to tell me you don't remember who you are?"

ראש

ראש המדברים בכל מקום

ר' יהודה

Which תנא should be the first to speak? Perhaps it should be ר' יהודה בר' אלעאי who is the "first speaker in every place."

רבי יהודה ברבי אלעאי ראש המדברים בכל מקום (שבת לג:)

Here are two שיטות of ר' יהודה ברבי אלעאי relating to breeding an animal.

1. וכן אמרו יצחק ושמעון ואושעיא אמרו דבר אחד הלכה כר' יהודה בפרדות דתניא ר' יהודה אומר פרדה שתבעה אין מרביעין עליה לא סוס ולא חמור אלא מינה (כתובות קיא:)
2. תנן התם ר' יהודה מתיר בסוס וכו'. וטעמא דרבנן משום הכי הוא והתניא אמרו לו לר' יהודה והלא מרביעין עליה ויולדת אלמא משום עובריה הוא הכי קאמרי ליה טעמא דידן משום דאתיא לאיחלופי בבהמה אלא את מאי טעמא שרית משום דאין יכולה להתרפאות כמאן דזבנה לשחיטה דמי והלא מרביעין עליה ויולדת וכיון דמרביעין עליה ויולדת משהא לה ואמר להו לכשתלד דלא מקבלת זכר (בכורות ב:)

But is the reason of the Rabbi's for prohibiting the sale of a maimed animal indeed for this concern? Why, it was taught in a Braisah: They said to Rabbi Yehudah in rebuttal of his view; But is it not so that they could mate [the maimed animal] with a male of the species and she will give birth? Apparently, when the Rabbi's forbid selling a maimed animal to an idolater, it is on account of [the animal's] future fetuses [that will ultimately be worked on the Sabbath]! This is what the Rabbi's were saying to Rabbi Yehudah; Our reason for prohibiting the sale of a maimed animal is because it could come to be confused with the sale of a healthy animal. But as for you, what is the reason you permit such a sale? Presumably, it is because since [the animal] cannot be healed, it is as if he sold her specifically for slaughter, and there is therefore no concern that people will err with regard to the sale of a healthy animal. But is it not so that they could mate her with a male and she will give birth? And since they could mate her with a male and she would give birth, [the idolater], instead of slaughtering her, will possibly keep her alive for a considerable period of time [in order to produce offspring]! And R' Yehudah said to them in reply: When she gives birth, you can prohibit the sale; for [a maimed female animal] cannot receive a male.

The תנאים had the ability to hold like ר' יהודה in one thing, and argue with him in another thing.

Here are three who סבר כבתייהו בחדא ופליגי עלייהו בחדא ר' יהודה was:

1. ר' יוסי בר' יהודה (עירובין יד.).
2. רבי (גזיר ח:)
3. האי תנא (מנחות פו.).

דף יומי זאגונס ומוסצ פאם

ר' יהודה בן בתירא

When was ר' יהודה בן בתירא?

ההוא ארמאה דהוה סליק ואכיל פסחים בירושלים אמר כתיב כל בן נכר לא יאכל בו כל ערל לא יאכל בו ואנא הא קאכילנא משופרי שופרי אמר ליה רבי יהודה בן בתירא וכו. וכו. דאת בנציבין וכו. וכו. (פסחים ג:)

Well if they were eating the פסח קרבן does this mean this was before the חורבן?

א"ר יוסי פעם אחת הלכתי לנציבין מצאתי זקן אחד אמרתי לו כלום אתה בקי בר' יהודה בן בתירא אמר לי הן ועל שולחני הוא תדיר וכו. (יבמות קב.)

I want to make a דיוק here, he didn't say תדיר ועל שולחני היה תדיר rather, ועל שולחני הוא תדיר. Perhaps he meant that he was always quoting him, and that ר' יהודה בן בתירא was not still alive at the time, or perhaps he was still alive, and he wasn't taking visitors for some reason. Well יוסי and ר' עקיבא who was נציבין in יוסי might have been after the חורבן, but ר' יהודה בן בתירא might have been alive in יוסי during the time of בניית שני.

לוי איקלע לבי יוסף רישבא אייתו לקמיה רישא דטיוסא בחלבא ולא אמר להו ולא מידי כי אתא לקמיה דרבי אמר ליה אמאי לא תשמתינהו אמר ליה אתריה דרבי יהודה בן בתירא הוא ואמינא דרש להו כרבי יוסי הגלילי דאמר יצא עוף שאין לו חלב אם (חולין קטז.)

So perhaps even if it wasn't נציבין itself, but where ever it was (the גמרא doesn't seem to say), it was near ר' יהודה בן בתירא and even if ר' יהודה בן בתירא wasn't alive at the time they still had kept that tradition from when ר' יהודה בן בתירא was alive. The תוספות in פסחים implies that it was far from א"י so perhaps communication was not as good between there and א"י as it was between בבבל and א"י. Parenthetically I want to suggest that perhaps ר' יוסי הגלילי was younger than ר' יהודה בן בתירא and perhaps ר' יוסי הגלילי was born after the חורבן.

So far there is no proof that יוסף רישבא ever saw ר' יהודה בן בתירא. This following גמרא, however, conclusively proves that they saw each other.

דבי יוסף רישבא מחו בגידא נשיא וקטלי אתו לקמיה דר' יהודה בן בתירא אמר להו וכי להוסיף על הטרפות יש אין לך אלא מה שמנו חכמים (חולין נד.)

ריש

תנאים ואמוראים

ריש לקיש

His wife was יוחנן ר' יוחנן's sister:

א"ל אי הדרת בך יהיבנא לך אחותי דשפירא מינאי (בבא מציעא פד.)

דף יומי דגאוסט ומוסד דאס

He had a son:

(תענית ט.)

He had a daughter:

(גיטין מז.)

He had a מקרי דרדקי:

(ר' חייא בר אדא כתובות קיא:)

Did he also teach the daughter?

Happens to be ריש לקיש holds (נזיר כט עמוד א) בתו אינו חייב לחנכה

אבל מלמד הוא את בניו ואת בנותיו מקרא says נדרים in משנה The

(נדרים לה:)

מכאן אמר בן עזאי חייב אדם ללמד את בתו תורה שאם תשתיח תדע שהזכות תולה לה ר"א אומר כל המלמד בתו תורה לומדה תפלות ר' יהושע אומר רוצה אשה בקב ותפלות מט' קבין ופרישות (סוטה כ).

He also had a מתורגמן:

ר' יהודה בר נחמני מתורגמניה דריש לקיש (חגיגה טז.)

ריש סדרא בבבל

מאן ריש סדרא בבבל וכו. (חולין קלז:)

רב

I want to say he had at least two sons, רב and ר' חייא בר רב.

(פסחים קיג.)

Perhaps רב חייא בר רב had a son named שימי

דרב איקלע לבי רב שימי בר חייא בר בריה וכו. וכו. (חולין קיא:)

Perhaps רב's grandson of תלמיד the famous ר' שימי בר חייא

(יומא כח:)(מנחות קי.)(סנהדרין טז:)(בב"מ עג.)

I want to suggest that the גמרא in יבמות might imply that he had a daughter.

דהווא דאתא לקמיה דרב וכו. אמר ליה הב לי ברתך (יבמות מה.)

דף יומי דאגוסט וואס זאגט

The גמרא in חולין shows this more explicitly (explicitly) and says that she had two sons and their names were רבנא נחמיה and רבנא עוקבא and they were wealthy and politically connected.

ובגפן שלשה שריגים אמר רב חייא בר אבא אמר רב אלו שלשה שרי גאים היוצאים מישראל בכל דור ודור פעמים ששנים כאן ואחד בארץ ישראל פעמים ששנים בארץ ישראל ואחד כאן יהיבו רבנן עינייהו ברבנא עוקבא ורבנא נחמיה בני ברתייה דרב (חולין צב.)

The גמרא in חולין also says that רב's daughter's husbands name was ר' חנן.

רב הוה קאזיל לבי רב חנן חתניה וכו. (חולין צה:)

The ירושלמי says one of רב's sons died:

רב אמר לכלתייה אילולא דאנא וותרן אפילו קלוסיתיה דעל רישך דידי הוא (ירושלמי גיטין יט:)

The father of רב's name was אייבו, and ר' חייא was his uncle.

(פסחים ד.)

בי רב

Rav's Yeshiva

אמרי בי רב וכו. מנו ר' הונא וכו. (יבמות פג:)

א"ר אחא כתיב וסביביו נשערה מאוד מדקדק עמהן כחוט השערה וכו. (שקלים יד.)

Sharp remarks from רב to his תלמיד the future head of his Yeshiva, רב הונא.

1. דמי האי מרבנן כמאן דלא פרשי אינשי שמעתא וכו. (עירובין טו.)
2. אל תהי שוטה בחרוזין וכו. (חולין צה:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Revenons à nos moutons (returning to the subject ; French phrase; the literal meaning is “returning to our sheep”).

Back to the תנאים:

Loosely connected to laws of “breeding”, I want to introduce ר' מאיר with something related to laws of a birth.

ר' מאיר

Mazel Tov! Is It Even The Same Species?

Here are two שיטות of ר' מאיר that have to do with a female giving birth to something which doesn't look to be the same species as the one who gave birth to it.

1. אתא ר' אושעיא מנהרדעא ואייתי מתניתא בידיה רחל בת עז ועז בת רחל ר' מאיר מחייב וחכמים פוטרין (בכורות יז.).

Rav Oshaya came from Nehardea, and he brought the following Baraisa with him: Regarding a ewe , the offspring of a goat, or a goat, the offspring of a ewe (i.e. firstborn offspring), R' Meir Subjects it, and the sages exempt it. (Artscroll)

[A goat gave birth to offspring resembling a lamb, or a ewe bore offspring resembling a kid.] (Artscroll Note 9) : El Nino esta diferente perro lo todavía está destinado a convertirse en El Mas Grande De Todo Los Tiempos : The child is different but he is still destined to become the **Greatest Of All Time**.

“I'm lost, have you seen my dad?” “Where's Duck the Shepherd Guide Dog?:

2. המפלת מין בהמה חיה ועוף בין טמאין בין טהורין אם זכר תשב לזכר ואם נקבה תשב לנקבה ואם אין ידוע תשב לזכר ונקבה דברי ר' מאיר וחכמים אומרים כל שאין בו מצורת אדם אינו ולד (גדה כא.).

A woman who aborts something resembling a type of domesticated animal, wild animal, or fowl, whether of a non-kosher or a kosher species, if it is a male she observes the period of tumah and tahara of a male, and if it is a female she observes the period of tumah and tahara of a female. If the gender is not known, she observes the period of tumah and tahara for a male and for a female. These are the words of R' Meir, but the Sages say: Anything that does not have something of a human form is not deemed a child. (Artscroll)

“You are the son... of the king.”

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאפ

ר' מאיר With Daffin Vorts

שלום שלום (גיטין סב.)

שלום שלום לרחוק ולקרוב (סנהדרין צט.)

A Motto

ופליגא דר' אבהו וכו. ברישא רחוק (שם)

Rabbi Avahu said in Sanhedrin "In the place where The Ba'alay Te'shuvah stand even the purely righteous don't stand."

Hello to you even if you are far away.

Even if you are as far away as Spain.

I didactically dictate a dictum - dash - dicho. Un dicho para ti.

"Quatro ojos pueden ver mejor que dos."

Por supuesto que dos pueden ver mejor que uno.

מתני' כל הכשר לדון כשר להעיד ויש שכשר להעיד ואינו כשר לדון: גמ' לאתויי מאי אמר ר' יוחנן לאתויי סומא באחת מעיניו ומני רבי מאיר היא דתניא היה ר' מאיר אומר מה ת"ל על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע וכי מה ענין ריבים אצל נגעים מקיש ריבים לנגעים מה נגעים ביום דכתיב וביום הראות בו אף ריבים ביום ומה נגעים שלא בסומא דכתיב לכל מראה עיני הכהן אף ריבים שלא בסומא ומקיש נגעים לריבים מה ריבים שלא בקרובים אף נגעים שלא בקרובים וכו.

הלא יביט אם יצר עין

(גדה ג.)

's

(תהלים צד:ט)

דף יומי שאלות ומסע דאס

"הכוחל עין אחת" על רגל אחת

"Quatro ojos pueden ver mejor que dos."

Por supuesto que dos pueden ver mejor que uno.

Well besides for the סומא באחת מעיניו in the above piece, where else have we seen in ש"ס that someone only sees from one eye?

כוחל

The word כוחל means to paint (apply eyeshadow).

הכוחל (בכורות מג:)

Well normally a person applying eyeshadow would need to pass the applicator over the bridge of the nose to apply the eyeshadow over the second eye. There are two exceptions:

צנועות Exception Number One: The

כחול כדי לכחול עין אחת : עין אחת היא לא כחלי אמר רב הונא שכן צנועות כוחלות עין אחת מיתבי רבי שמעון בן אלעזר אומר כחול אם לרפואה כדי לכחול עין אחת אם לקשט בב' עינים תרגמא הילל בריה דר' שמואל בר נחמני כי תניא ההוא בעירגיות (שבת פ.).

If he takes out eye shadow paint, he is liable if it is enough to apply to one eye : Enough for one eye? But women do not apply eyeshadow to only one eye. Rav Huna said: Enough paint for one eye is significant because **exceedingly modest women who veil their faces and leave only one eye uncovered** will only paint one eye. They challenged this ruling from the Braisah: R' Shimon Ben Elazar says: If one takes out eye paint, the minimum amount that he must take out to be liable varies according to its purpose. If it is

דף יומי דאף נאמט INSIGHTS

to be used for healing purposes, He is liable if he takes out enough for one eye. But if it is to be used for adornment, he is only liable if he takes out enough to place in two eyes. Hillel the son of R' Shmuel Bar Nachmani explained it as follows: When the Braisah was taught, it was taught in regards to village women. (Artscroll)

Women who lived in villages did not usually veil their faces, as the small populations and quieter life-styles prevalent in those locations made for a less frivolous way of life, and the safeguard of excessive modesty was not required. Thus, it was common for women who lived there to paint both eyes together, and the two eyes' worth of eye paint is therefore the minimum measure. (Artscroll Note 31)

Exception Number Two: The חרום

(החרום פסול איזהו חרום הכוחל שתי עיניו כאחת (בכורות מג:))

A חרום is unfit (to serve in the Temple with the other כהנים). What is a חרום? A person whose nose is so sunken that he can paint both his eyes with one movement. (Artscroll)

In a normal person, the bridge of the nose separates between the eyes. Thus, if a person is applying eyeshadow to one eye, that person would have to move the applicator over the bridge to reach the other eye. In a חרום, his nose is recessed into his face and no bridge separates between his eyes. Thus, he would be capable of painting both eyes in a single movement (see Rashi; see also Rashash).

(Artscroll Not 31)

דף יומי
 זגאסוּסַּנַּס וּמַסַּכ דַּמַּס

How Ironic <>= כלפי לייא

עינים להם ולא יראו (תהלים קטו:ה)

Riddle: What is something that you would think can see, but it can not see and it is not seen?

Answer: The eye of the needle in the haystack.

אזנים להם ולא ישמעו (תהלים קטו:ו)

Riddle: What is something that you would think can hear, but it can not hear, and it not is heard?

Answer: An ear of corn that partially cushions a door knock in the fall.

דף יומי דאגאס וואס דאס

Even It's Ear

Here are two places in ש"ס where ר' הונא tells us the הלכה applies to an amount as miniscule as an animal's ear.

וכמה תהא שותפות של עובד כוכבים ותהא פטורה מן הבכורה אמר ר' הונא אפילו ראש אזנו (בכורות ג.)

And how much must the partnership of the idolater be [in the firstborn] that it be exempt from the laws of בכור? Rav Huna said: Even if the idolater's share consists of no more than its ear.

והאמר ר' הונא גדי שצלאו בחלבו אסור לאכול אפילו מראש אזנו (חולין צו):

Rav Huna said: If a goat was roasted with its forbidden cheilev fats it is forbidden to eat even from the tip of its ear! Rav Huna was short. The aramaic word for short is (מגילה כז:): גון

"uh, technically, in both of those statements Rav Huna said not ראש אזנו, so he was referring to the ear **tips**, not the ears."

"hmm, What happened to those gourds that were in my ears, they must have fallen out without me realizing it."

אותיבו קרי באוניכו (גיטין לד.).

Place gourds in your ears

אמר ר' אלעזר עד כאן דברי התלמיד מכאן ואילך דברי הרב (ברכות לב.)

Even It's Ear

רב

מתני' השוחט את המסוכנת רבן שמעון בן גמליאל אומר עד שתפרכס ביד וברגל רבי אליעזר אומר דיה אם זינקה וכו. וכו. גמ' היכי דמי מסוכנת אמר רב יהודה אמר רב כל שמעמידין אותה ואינה עומדת ואפילו אוכלת בקעיות רמי בר יחזקאל אמר אפילו אוכלת קורות אשכחינהו שמואל לתלמידי דרב אמר להו מאי אמר רב במסוכנת אמרו ליה הכי אמר רב גועה והטילה ריעי וכשכשה באזנה הרי זה פירכוס אמר להו אצטריכא ליה לאבא לאזוזי אוני שאני אומר כל שאינה דברים שהמתה עושה מאי נינהו דברים שהמתה עושה אמר רב ענן לדידי מפרשה לי מיניה דמר שמואל היתה ידה כפופה ופשטתה דבר שהמתה עושה פשוטה וכפפה דברים שאין המתה עושה מאי קא משמע לן תנינא בהמה דקה שפשטה ידה ולא החזירה פסולה שאינה אלא הוצאת נפש הא החזירה כשירה אי ממתניתין הוה אמינא דוקא דכייפה ופשטה והדר כייפה לה אבל פשוטה וכפפתה לא קא משמע לן (חולין לח.).

דף יומי
DAF YOMI INSIGHTS

Mishnah: If one slaughters an animal that is close to death, Rabban Shimon Ben Gamliel says: The animal is not permitted unless [the animal] jerks both a foreleg and hind leg. Otherwise, the animal is assumed to have died before Shechita was completed. R' Eliezer said: It is sufficient for it that it spouted blood. etcetera etcetera : **Gemara** : etcetera etcetera What is the case of "Close to death"? Rav Yehudah said in the name of Rav: Any animal that when prompted to rise does not rise.

The Gemarah refines Rav Yehudah's definition:

Rav Chanina Bar Shelamya says: Even if it is able to eat pieces of wood it remains prohibited if it does not have the strength to rise. Rami Bar Yechezkel says: Even if it is able to eat beams it is prohibited if it does not have the strength to rise. etc. etc.

The Gemarah now turns its attention to the issue of פִּירְכּוּס, *jerking*, the movement required by the Mishnah to demonstrate the vitality of an animal close to death:

Shmuel encountered the students of Rav. He said to them: "What did Rav say with regard to the topic of an animal close to death?" They said to him, "This is what Rav said: If the animal lows [i.e. it makes the low mooing sound characteristic of cows], or releases waste, or wiggles its ear, this constitutes jerking, and permits the animal for consumption.

Shmuel disagrees:

Shmuel said to them: "Is it necessary for Abba (Rav) that the animal move its ear? Must a dying animal demonstrate such a high level of vitality to be considered Kosher? For I [Shmuel] say that any movement that is not of the things that a dead [animal] does is sufficient to permit it.

The Gemarah seeks clarification of Shmuel's opinion:

What are these things that a dead animal does?

The Gemarah responds:

Rav Anan said: It was explained to me personally by our master Shmuel as follows: If the animal's foreleg was bent and it extended it after its slaughter, this is something that a dead animal does, and therefore does not provide evidence of vitality. However, if it was extended and the animal bent it, this is one of the things that a dead animal does not do.

דף יומי דאטאס און דאס דאס

The Gemara questions the novelty of Rav Anan's statement:

What is Shmuel, as quoted by Rav Anan, teaching us that we do not already know? We learned this in our Mishnah, which states: A small animal that extended its foreleg at the conclusion of its slaughter, but did not retract it, is not kosher, for this movement is merely the spasm that accompanies the expiration of life. This implies that if it did retract its foreleg, it is kosher - exactly as Shmuel said!

The Gemara answers:

If the only source was from our Mishnah, I might have said that bending the foreleg suffices only where [the foreleg] was initially in a bent position, and the animal first extended it and then bent it again. But if the foreleg was in an extended position at the time of the slaughter, and the animal merely bent it, it would not be an adequate demonstration of vitality and the animal would not be kosher. Shmuel therefore informs us that even if the foreleg was extended to begin with and the animal merely bent it back it is sufficient.

So you see from this Gemara that, as opposed to the שיטה of שמואל, the שיטה of רב is that even if the animal wiggles its ear, that is enough demonstration of its vitality, and we can declare the animal Kosher despite that it was a מסוכנת, or "Close to death".

ר' מאיר

יד יג

בדיחה: מישווא קיבל שתי סמיכות משתי רבנים. אמה שלו אמרה אליו למה אתה צריך שתי סמיכות. מה זה קר לך?

We find that ר' מאיר had two סמיכה's, one from ר' עקיבא and when he saw that it wasn't being accepted, he got another סמיכה from ר' יהודה בן בבא. Perhaps we can see in this a message of hope, and not to give up on your dreams of achieving greatness in learning, and becoming a well accepted Rabbi.

דף יומי זאגוסט ומסע דאס

ור' מאיר ר' יהודה בן בבא סמכיה והא אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן כל האומר ר' מאיר לא סמכו ר' עקיבא אינו אלא טועה סמכיה ר' עקיבא ולא קיבלו סמכיה ר' יהודה בן בבא וקיבלו (סנהדרין יד.).

Even the סמיכה that he recieved from ר' עקיבא was not so simple. He had to work very hard for that. In fact at first he wasn't able to understand the learning of ר' עקיבא, so he received the learning of גמרא or tradition of משניות, from ר' ישמעאל, and then he went to learn סברא or logic, from ר' עקיבא.

מעיקרא אתא לקמיה דר' עקיבא ומדלא מצי למיקם אליביה אתא לקמיה דר' ישמעאל וגמר גמרא והדר אתא לקמיה דר' עקיבא וסבר סבר (עירובין יג.).

Is It Yet The Time?

דף יומי

INSIGHTS AND DAF

There is a time for everything.

ר' מאיר

יג

There is a time that ר' מאיר reinstates to the previous stature with the death of the גדול:

וחוזר לשררה שהיה בה דברי ר' מאיר (מכות יג.)

And there is a time that ר' מאיר maintains the גדול with the current position of stature with the reinstatement of the גדול:

יב יב

אין בין כהן משוח בשמן המשחה למרובה בגדים אלא פר הבא על כל המצוות אין בין כהן משמש לכהן שעבר אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפה : גמ' הא לענין פר יום הכפורים ועשירית האיפה זה וזה שיון מתניתין דלא כר' מאיר דאי ר"מ הא תניא מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצוות דברי ר' מאיר וחכ"א אינו מביא (הוריות יב.)

מ"ט דר"מ דתניא משיח אין לי אלא משוח בשמן המשחה מרובה בגדים מנין ת"ל המשיח במאי אוקימנא דלא כר"מ אימא סיפא אין בין כהן משמש לכהן שעבר אלא פר יוה"כ ועשירית האיפה הא לכל דברין זה וזה שוין אתאן לר' מאיר דתניא אירע בו פסול ומינו כהן אחר תחתיו ראשון חוזר לעבודתו שני כל צות כהונה גדולה עליו דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר ראשון חוזר לעבודתו שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט וא"ר יוסי מעשה ברבי יוסף בן אולם מציפורי שאירע בו פסול בכהן גדול ומינוהו תחתיו ובא מעשה לפני חכמים ואמרו ראשון חוזר לעבודתו שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט כהן גדול משום איבה כהן הדיוט משום מעלין בקודש ולא מורדין (יומא יב.)

רישא רבנן וסיפא ר' מאיר אמר ר' חסדא אין רישא רבנן וסיפא ר' מאיר רב יוסף אמר רבי היא ונסיב לה אליבא דתנאי

(מגילה ט.)

“re·dound”

דף יומי דאגאס וואס זאגט דאס

Si cuatro ojos pueden ver mejor que dos, si eso es verdad tal vez que cuatro oídos pueden oír mejor que dos.

ר' מאיר

איזן וחקר תיקן משלים הרבה (עירובין כא:)

Perhaps making a סימן to remember אגמרא with שיטות of ר' מאיר can also be compared משל to putting a handle on them.

יא יא

וחכמים אומרים בגיטי נשים אבל לא בשחרורי עבדים לפי שזכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם שלא בפניו שאם ירצה שלא לזון את עבדו רשאי ושללא לזון את אשתו אינו רשאי (גיטין יא:)

So does ר' מאיר not hold of זכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם שלא בפניו?

So what about the יא עמוד א in ר' הונא of מימרא

אמר ר' הונא גר קטן מטבילין אוותו על דעת ב"ד מאי קמ"ל דזכות הוא לו וזכין לאדם שלא בפניו תנינא זכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם שלא בפניו מהו דתימא עובד כוכבים בהפקירא ניחא ליה דהא קיימא לן דעבד ודאי בהפקירא ניחא ליה וכו. (כתובות יא.)

Tosfos (ד"ה מהו דתימא) in כתובות there explains that according to the חכמים an עבד doesn't have this once שטר שחרור the חזר בעל that the כתובות so therefore they don't hold in כתובות ניחא ליה he was מוכה it to him through someone else, since along with the הפקירא in the case of an עבד comes a שעבוד. In כתובות, however we are dealing with an עובד כוכבים who has no שעבוד so for sure even the would agree that הפקירא ניחא ליה.

נז נז

רב מניומי בר חלקיה ורב חלקיה בר טובי ורב הונא בר חייא הוו יתבי גבי הדדי אמרי אי איכא דשמייע ליה מילתא מכפר סכניא של מצרים לימא פתח חד מינייהו ואמר מעשה בארוס וארוסו שנשבו לבין העובדי כוכבים והשיאום זה לזה אמרה לו בבקשה ממך אל תגע בי שאין לי כתובה ממך ולא נגע בה עד יום מותו וכשמת אמרה להן ספדו לזה שפטפט ביצרו יותר מיוסף דאילו ביוסף לא הוה אלא חדא שעתא והאי כל יומא ויומא ואילו יוסף לאו בחדא מטה והאי בחדא מטה ואילו יוסף לאו אשתו והא אשתו (גיטין נז.)

אחתיה דרמי בר חמא הוה נסיבא לרב אויא אירכס כתובתה אתו לקמיה דרב יוסף אמר להו הכי אמר ר' יהודה אמר שמואל זו דברי ר' מאיר אבל חכמים אומרים משהא אדם את אשתו שנים ושלוש שנים בלא כתובה אמר ליה אביי והא אמר ר' נחמן אמר שמואל הלכה כר' מאיר בגזירותיו אי הכי זיל כתוב לה וכו. וכו. (כתובות נז.)

דף יומי דאפאזאנז און דאפאזאנז

חסדא חסדא (בבא קמא כו:)

Here are two lists of two with חסדא ר':

There are two places in ש"ס where we are given a mega from חסדא גזירה שוה:

1. אל יצא איש ממקומו אלו אלפים אמה לן אמר ר' חסדא למדנו מקום מקום ומקום מניסה ומניסה מניסה וניסה מגבול וגבול מגבול וחוף מחוף דכתיב ומדותם מחוף לעי את פאת קדמה אלפים באמה וגו' (עירובין נא.)

2. לאור הנר וכו': מנא הני מילי אמר ר' חסדא למדנו מציאה מציאה ומציאה מחיפוש ומחיפוש מחיפוש ומחיפוש מנרות ונרות מנר מציאה מציאה כתיב הכא שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם וכתיב התם ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא ומציאה מחיפוש דידיה ומחיפוש מנרות דכתיב בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות ונרות מנר דכתיב נר ד' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן (פסחים ז:)

The סימן to remember the Daffin where these גמרא's can be found is that the letters together make the word און or "Ear", or "Handle".

איזן וחקר תיקן משלים הרבה (עירובין כא:)

Perhaps making a סימן to remember גמרא's with חסדא of גזירה שוה can also be compared to putting a handle on them.

איזן

ואע"פ כן היו משתמשים בבת קול שפעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריא ביריחו נתנה עליהן בת קול מן השמים ואמרה יש בכם אדם אחד שראוי שתשרה שכינה עליו אלא שאין דורו ראוי לכך נתנו עיניהם בהלל הזקן וכשמת הספידוהו הי חסיד הי עניו תלמידו של עזרא ושוב פעם אחרת היו מסובין בעלייה ביבנה נתנה להן בת קול מן השמים ואמרה להן יש בכם אדם א' שראוי שתשרה שכינה עליו אלא שאין דורו זכאין לכך נתנו עיניהם בשמואל הקטן וכשמת הספידוהו הי עניו הי חסיד תלמידו של הלל ואף הוא אמר בשעת מיתתו שמעון ושמעאל לחברא וחברוהי לקטלא ושאר עמא לביזא ועקן סגיאין עתידין למיתי על עמא ואף על ר' יהודה בן בבא בקשו לומר הי חסיד הי עניו אלא שנטרפה שעה שאין מספידין אל הרוגי מלכות (סנהדרין יא:)(ברכות נז:)

He heard a בת קול (daughter of a voice).

דף יומי דאגאס וואס דאס

Here are two places in ש"ס where ר' חסדא tells us the etymological breakdown of a word in deriving its origin:

1. מאי אמרכל אמר ר' חסדא אמר כולא (הוריות יג.).
2. מאי פרוסבול אמר ר' חסדא פרוס בולי ובוטי (גיטין לו:)

I wasn't sure if I should include this following one, because I wasn't sure if it was from ר' חסדא or not.

וא"ר חסדא בר בי רב דזבין כיתוניתא ליזבן מדנהר אבא וניחוורה כל תלתין יומין דמפטיא ליה תריסר ירחי שתא ואנא ערבא מאי כיתוניתא כיתא נאה (שבת קמ:)

Is It Even The Same Species? With ר' חסדא

כי הוה אתו לקמיה דרב חסדא אמר להו כפו ליה אסיתא בצבורא וליקום ולימא **עורבא** בעי בניה והווא גברא לא בעי בניה ועורבא בעי בניה והכתיב לבני ערב אשר יקראו לא קשיא הא בחיורי הא באוכמי (כתובות מט:)

תוס' ד"ה **הא בחיורי הא באוכמי**. שני מיני עורבים יש אחד לבן ואחד שחור כדמוכח בפרק אלו טריפות (חולין דף סג.). גבי סימני עופות דמרבה עורב העמקי ומפרש העמקי כמראה החמה שעמוקה מן הצל פי' לבן :

When [fathers who were not supporting their children] would come before Rav Chisda, he said to them: Turn over a mortar in public, and let [the father] stand atop the base and announce, "even a raven wants its children, and that man [i.e. the father himself] does not want his children." Here too, we see that an Amora only shamed, but did not compel, a recalcitrant father into supporting his children.

The Gemara questions the assumption:

And does a raven really want its children?! But it is written: [Hashem] gives food ... to young ravens that call out. -?-

The Gemara answers: It is not difficult. This verse speaks of white ravens, while that announcement speaks of **black ravens**. (Artscroll)

According to Rashi, the white and black are the same species, but the black raven is white when it is young. Tosafos argue that these are two different species.

"assumed extant alimony expense payments imposed"

"I don't want my kids. They are a different color."

-Lostcustody The Black Raven

רש"י ד"ה **אוכמי**. כשגדל משחיר והאם והאב אוהבין אותו, אבל מתחילתן לבנים ושונאין אותו

דף יומי INSIGHTS וממצא דאף

Rashi says that when the raven children grow older their feathers become black and the parents then love them, but as newborns their plumage is whiter and the raven parents hate them.

Perhaps this might have been considered a bold action by ר' חסדא, to publicise that this man is not taking care of his child. I would imagine that the man would bear great resentment against ר' חסדא for this public humiliation. Was ר' חסדא scared of being threatened by the receivers of his public humiliations?

אמר ליה הכי דאיננא לך ולכולהו אלמי חברך (כתובות כז:)

He (רב חסדא) said to him: "Thus will I rule regarding you, and all other powerful ones like you, who use their power to intimidate witnesses!"

לוי לוי

We Learn Out The Definition of a Word From A **לוי מעשה With**

1. בי רב אמרי נתמסמס פסול נתמזמז כשר מיתבי רבי שמעון בן אלעזר אומר בהמה שנתמזמז מוחה טרפה ההיא נתמסמס איתמר איני והא לוי הוה יתיב בי מסותא חזויא לההוא גברא דטרייה לרישיה אמר נתמזמז מוחיה דדין לאו דלא חיי אמר אביי לא לומר שאינו מוליד (חולין מה:)

In the school of Rav they taught: If [the nerve tissue] of the spinal cord softened, it is indeed unfit; but if it simply lost substance on its own, it is fit.

The Gemara Challenges this teaching:

They challenged this teaching from the following Baraisah:

R' Shimon Ben Elazar says: An animal whose nerve tissue lost substance is a tereifah. This would seem to contradict the school of Rav's teaching that the mere loss of substance from the nerve tissue of the spinal cord does not render the animal tereifah. - ? -

The Gemara deflects the challenge:

In that Baraisah, *nismasmes* [it softened] is what was said, and not *nismazmez* [it lost substance], as quoted in the challenge.

The Gemara continues to challenge the school of Rav's teaching:

But is it indeed so that a loss of nerve tissue does not render the animal tereifah? But there was an incident in which Levi was sitting in the bathhouse, and he saw a certain man who smashed his head into the wall, whereupon [Levi] exclaimed: The brain of this fellow has lost substance! Now, what did Levi mean by this exclamation? - Did he not mean to say that [the fellow] would

דף יומי דפא ומוסר INSIGHTS

not survive? This would contradict the school of Rav's teaching that the loss of nerve tissue does not render the animal *tereifah*. -?-

The Gemara answers:

Abaye said: No, that was not Levi's intention at all. Rather, he meant to say that [the fellow] would not be able to* father children.

(*Note 42: The brain damage that he suffered would render him sterile. [*Rashi* writes: The reproductive element of the male stems from the brain, for the sciatic nerve and the nerve of the male member are all connected to the spinal cord.] (Artscroll))

2. לוי איקלע לההוא אתרא אתא גברא לקמיה אמר ליה קבען פלניא לא הוה ידע מאי קאמר ליה אתא שאיל בי מדרשא אמרו ליה גזלן אמר לך דכתיב היקבע אדם אלקים וגו' אמר ליה רבא מברניש לרב אשי אי הוואי התם הוה אמינא ליה היכי קבעך במאי קבעך ואמאי קבעך וממילא הוה ידעינא ואיהו סבר מילתא דאיסורא קאמר ליה (ראש השנה כו.-כו:)

Levi once visited a certain locality. A man came before him and said to him: "So-and-So was *Kava* me!" [Levi] did not understand what [the man] was telling him, and so he came and asked in the study hall. [The students] said to him: He was telling you "[So-and-So] robbed me." as it is written: Shall a man rob (*hayikva*) G-d etc.? Rava of Barnish subsequently said to Rav Ashi: Had I been there, I would have said [to the man]: How did he *Kava* you, with what did he *Kava* you, and why did he *Kava* you? And as a matter of course I would have known what he meant. But Levi did not do this because he thought [the man] was telling him about a matter of prohibition, i.e. illicit relations. (Artscroll)

דף יומי INSIGHTS וממצא דאף

עולא The Bedding Expert

“In the jungle, the mighty jungle, the lion **sleeps** tonight.” (**Lion King song**)

(This is the french version: Le Lion est mort se coir)

Here are two places in ש"ס that עולא tells us the definition of a word that is related to a type of bed.

מאי מרגים אמר עולא מטה של טרבבל וכו. (מנחות כב.)

What are Morigim? Ulla said: A turbel bed. etc. (This actually is referring to a grain threshing implement)

מאי דרגש אמר עולא ערסא דגרא (מועד קטן כז.)

What is a Dargash? Ulla said: It is a bed of good fortune. (Not the מסקנה of the גמרא)

And now for the French version: (This is the french version: Le Lion est **mort se coir** i.e. **he is dead**)

תרגמה עולא במטה הנקברת עמו דמחלפי בתכריכי המת (סנהדרין מח:)

Ulla construed the Baraisa as dealing with the bed that is buried together with the corpse, not the bed on which the deceased expired. Rabban Shimon Ben Gamliel, then means that the garments which touch the bed are forbidden by Rabbinic decree, for they can be confused with the shrouds of the corpse.

English	Bed
Spanish	Cama
French	Lit
Italian	Letto
Portugese	Cama
Romanian	Pat
Greek	Κρεβάτι
Russian	Кровать

Maybe the Greek and Russian words for bed are related.

דף יומי דאגאס וואס דאס

ר' פפא Rav Papa

Marshlands

Rav Papa enters the Marshlands:

הנכנס לאגם בחלום נעשה ראש ישיבה ליער נעשה ראש לבני כלה רב פפא ורב הונא בריה דר' יהושע חזו חלמא רב פפא דעייל לאגמא נעשה ראש ישיבה רב הומא בריה דרב יעושע דעייל ליער נעשה ראש לבני כלה איכא דאמרי תדרויהו לאגמא עיילי אלא רב פפא דתלי טבלא נעשה ראש ישיבה רב הוא בריה דרב יהושע דלא תלי טבלא נעשה ראש לבני כלה (ברכות נז.)

Rav Papa and items of the Marshlands:

There are at least two statements in ש"ס from רב פפא that are relating to the items of the marshlands.

1. אמר רב חסדא אמר ר' יצחק ואמרי לה במתניתא תנא חמשה דברים נאמרו בקרומית של קנה אין שוחטין בה ואין מלין בה ואין מחתכין בה בשר ואין מחצצין בה שינים ואין מקנחים בה אין שוחטין בה והתניא בכל שוחטין בין בצור בין בזכוכית בין בקרומית של קנה אמר רב פפא בסימנא דאגמא (חולין טז:)

Rav Chisda said in the name of R' Yitzchak, and some say that this was actually taught in a Baraisah; Five things were said concerning the stem of a reed: One may not slaughter with it, nor circumcise with it, nor cut meat with it, nor pick his teeth with it, and one may not wipe himself with it.

The Gemara questions the first of these maxims:

You have said that one may not slaughter with [the stem of a reed]. But it was taught otherwise in a Baraisa: One may slaughter with a [sharpened instrument], whether it is a piece of a flint, glass, or the stem of a reed! -?-

The Gemara replies: **Rav Papa says: The Baraisa you have cited deals with a sedge of the marshlands.* Other types of reeds, however, should not be used for slaughter, as Rav Chisda taught.**

דף יומי דאגמא ומוסר דאפ

*A sedge is a type of reed that grows in marshy areas. These plants have solid three sided stems, and when they are dried they can be used as cutting instruments without fear that they will splinter. (see Rashi)(Artscroll Note 20)

2. וכי מאחר דמתם קטלינן ליה מועד היכי משכחת לה אמר רבה הכא במאי עסקינן וכו'. וכו'. אלא אמר ר' פפא דקטל וערק לאגמא דקטל וערק לאגמא (בבא קמא מא.).

The Mishnah states that an ox that kills a person is executed no matter whether it is a תם or a מועד. The Gemara wonders:

But since we kill the ox already when it is a תם, how do you ever find a case of a מועד?

The Gemara answers: Rabbah said: etc. etc. Rather, Rav Papa said: A case is possible where the ox killed a person and fled to the swamp before the court could judge it and sentence it to death. After its owner recaptured it, but before the court took it into custody for judgment, it again killed a person and fled to the marshland. Hence, the ox was not executed for the incidents that established it as a מועד, but if the owner again recaptures it, he must pay כופר for any subsequent killings.

Rav Papa says it is talking about by the Marshlands:

ת"ר חיה רעה שאמרו בזמן שהיא משולחת מתריעין עליה אינה משולחת אין מתריעין עליה אי זו היא משולחת ואי זו היא שאינה משולחת נראית בעיר משולחת בשדה אינה משולחת ביום משולחת בלילה אינה משולחת ראתה שני בני אדם ורצתה אחריהן משולחת נחבאת מפניהן אינה משולחת טרפה שני בני אדם ואכלה אחד מהן משולחת אכלה שניהן אינה משולחת עלתה לגג ונטלה תינוק מעריסה משולחת הא גופה קשיא אמרת נראתה בעיר משולחת לא שנא ביום ולא שנא בלילה והדר אמרת ביום משולחת בלילה אינה משולחת לא קשיא הכי קאמר נראתה בעיר ביום משולחת בעיר בלילה אינה משולחת אי נמי בשדה אפילו ביום אינה משולחת ראתה שני בני אדם ורצתה אחריהן משולחת הא עומדת אינה משולחת ואדר אמרת נחבאת מפניהן אינה משולחת הא עומדת משולחת לא קשיא כאן בשדה הסמוכה לאגם כאן בשדה שאינה סמוכה לאגם טרפה שני בני אדם כאחד ואכלה אחד מהן משולחת שניהם אינה משולחת והא אמרת אפילו רצתה אמר רב פפא כי תני ההיא באגמא (תענית כב.).

Is It Even The Same Species? With פפא ר'

3. אמר רב פפא תרנגולא דאגמא אסירא תרנגולתא דאגמא שרי וסימניך עמוני ולא עמונית (חולין סב:)

Rav Papa said: The “Marshland cock” is forbidden because of the question as to its status, but the “Marshland hen” is permitted* and your mnemonic to remember which of the two is non-kosher is the dictum: A male Ammonite is forbidden but not the Ammonitess.

*The “Marshland hen” is not a female “Marshland cock”, for if they were the same species then the female could not have a different status than the male. Rather, it is a different species, and both male and female swamp hens are permitted, whole both male and female swamp cocks are prohibited (ד"ה תרנגולתא Tosafos to Niddah 50b ; ד"ה תרנגולתא Tosafos)

דף יומי INSIGHTS וממצא דאם

רב פפא : A Different Species

Some Of שיטות רב פפא Concerning Guarded Status Of Bulls

אתמר פלגא נוקא רב פפא אמר ממונא ר' הונא בריה דר' יהושע אמר קנסא רב פפא אמר ממונא קסבר סתם שוורים לאו בחזקת שימור קיימן ובדין הוא דבעי לשלומי כוליה ורחמנא הוא דחס עליה דאכתי לא אייעד תוריה (בבא קמא טו.)

רב פפא אמר אינו מועד תנן דסתמא לא הוי מועד (בבא קמא לו.)

Rav Papa said: IS NOT MUAD is what our Mishnah taught, meaning that if the bull's tendency's regarding other species is not known it is assumed not to be a Muad regarding them. etc. etc.

Perhaps you can point out that whereas when it comes to the נוקא of קרן of שור תם Rav Papa holds that סתם שוורים לאו בחזקת שמורין קיימן, whereas later in the גמרא when it comes to extending the מועד status to a different species, Rav Papa holds that they are regarded as being guarded until they become a Muad for that specific species. Perhaps you can explain that this that Rav Papa limits the Muad status to the specific species is only after the Torah had mercy on him since his bull did not become a Muad yet for that specific species. Now, רב הונא בריה דר' יהושע, רב פפא here on לו since he could say that the קנס of the תורה was only imposed on that species which he became מועד for.

דף יומי דגאסו ומוסר דאס

Step Into The Light

I would like to suggest the possible identities of the following three אמוראים:

1. מרי בר מר
2. ר' נחמן
3. חזקיה

מרי בר מר

כט כט

אמר ר' חסדא דרש מרי בר מר וכו. (עירובין כא.)

Based on a גמרא in חולין I would like to suggest that מרי בר מר was עוקבא. Perhaps one can conclude that מר עוקבא was רב חסדא's Rebbe.

אמר ר' חסדא אמר מר עוקבא ... (שבת קיט:)(ערכין טו:)(ברכות כט:)

אדבריה ר' חסדא לרבנא עוקבא ודרש ... (סוטה לט:)(פסחים קטו:)(ביצה כט.)

And so the reason that he refers to his son as מרי בר מר is because he is referring to his Rebbe as "מר" as we find that this is something the תלמידים did. Here is an example:

אמר אביי כל מילי דמר עביד כרב לבר מהני תלת דעביד כשמואל וכו. (שבת כב.)

Finally here is the גמרא in חולין:

הי ניהו תורבין הוושט אמר מרי בר מר עוקבא אמר שמואל כל שחותכו ומרחיב זה הוא תורבין הוושט חותכו ועומד במקומו זהו וושט עצמו (חולין מג:)

Since I mentioned a son of מר עוקבא, I would like to make another connection which might not be as obvious. I would like to suggest that ר' נחמן was מר עוקבא's son-in-law.

(@#"ר' ששת" Is The Ironman")

דף יומי INSIGHTS ומסקנות

תנאים ואמוראים

ר' נחמן

There is a מחלוקת רש"י תוספות who is נחמן ר' סתם ר' נחמן.

According to ר' נחמן בר יעקב it is תוספות, but ר' נחמן בר יצחק רש"י he is.

In this piece I will be writing according to the שיטה of תוספות because I think there are less קשיות according to that שיטה.

Well נחמן ר' was the son-in-law of the נשיא and also the potential son-in-law of רבה בר אבוא.

ומשום דר' נחמן חתניה דבי נשיאה הוא וכו'. (חולין קכד.)

אלא הא דאמר להו רבה בר אבוא לרבנן עיינו ביה בר' נחמן אי בשרו מעלה הבל איתיב ליה ברת וכו'. (יבמות פ:)

The גיטין לא עמוד ב תוס' ד"ה אלא לא צריכנא להו רש"י תוספות can be found in מח' רש"י תוספות.

Well ילתא ר' נחמן's wifes name was ילתא.

(קידושין ע:)

She was very high maintenance:

אם כן עשיתו ילתא (שבת נד:)

She had a temper at times:

אדהכי שמעה ילתא קמה בזיהרא ועלתא לבי חמרא ותברא ד' מאה דני וכו'. (ברכות נא:)

She was extra cautious and sensitive:

שאני ילתא דבעיתא (ביצה כה:)

Now ילתא was the daughter of the נשיא:

The source for this is רש"י in גיטין:

(גיטין סז: רש"י ד"ה ילתא וז"ל "אשת ר' נחמן והיא בת הנשיא")

The question is was רבה בר אבוא not the ריש גלותא, and his daughter never married ר' נחמן or he had two wives at the same time or not at the same time, or was רבה בר אבוא the ריש גלותא?

I would like to suggest that he married the daughter of עוקבא, and that רבה בר אבוא was not the נשיא.

Is it possible that he had a son?

דף יומי דאגוסט ומוסר דאגוסט

אמר ליה מר זוטרא בריה דר' נחמן לר' נחמן היכי דמי פדגרא וכו.. (סוטה י.)

I think that ר' was a later generation, but I could be wrong.

He definitely had daughters.

אמר להו ר' נחמן לבנתיה קטולין ואשמעינן לך קלא דסנוותי (שבת יב.)

They became witches, got captured, and didn't remain faithful to their husbands who were located in נהרדעה.

שמעינהו דקאמרן עדי גוברין ונהרדעי גוברין וכו. אמר הו קא בחשן קידרא בכשפים (גיטין מה.)

In general where was ר' נחמן? In what city did he live in?

In נהרדעה there is a רש"י that says he was located in קידושין.

(קידושין ע. רש"י ד"ה לא מיבעי לך למיזל)

Perhaps ר' נחמן was often בשמחה. He enjoyed meat and wine.

אין שמחה אלא ביין (פסחים קט.)

תניא ר' יהודה בן בתירא אומר בזמן שבית המקדש קיים אין שמחה אלא בבשר (פסחים קט.)

גופא אמר ר' יהודה אמר שמואל אפילו שכירו ואפילו לקיטו וכו. אמר ר' יהודה אמר שמואל שתה רביעית יין אל יורה אמר ר' נחמן לא מעליא האי שמעתא דהא אנא כל כמה דלא שתנא רביעתא דחמרא לא צילא דעתאי

וכו. וכו. (עירובין סד.)

בעא מיניה רבא מרב נחמן גנב שור של שני שותפין וטבחו והודה לאחד מהן מהו חמשה בקר אמר רחמנא ולא חמשה חצאי בקר או דלמא חמשה בקר אמר רחמנא ואפילו חמשה חצאי בקר אמר ליה חמשה בקר אמר רחמנא ולא חמשה חצאי בקר וכו. וכו. לצפרא אמר ליה חמשה בקר אמר רחמנא ואפילו חמשה חצאי בקר והאי דלא אמרי לך באורתא דלא אכלי בשרא דתורא (בבא קמא עב.)

Perhaps one can ask, is the eating of the בשר and the drinking of the יין an activity which someone who is happy does, or are they activities which might bring one to happiness, or add to one's happiness? So we see that ר' נחמן enjoyed meat and wine. Could this have made him happy, expanding his mind, and giving him strength and clarity of mind for his Torah study, or was it just an expression of his happiness? I want to suggest that it made him happy and added to his happiness. I want to say that ר' נחמן felt that meat and wine cleared his mind of distractive worries that weren't related to the סוגיא that he might have been dealing with at the time. Also I want to point out that you see the tremendous level of dedication that ר' נחמן had to the תורה. He literally planned his entire day, and he customized his diet, to maximize his ability to learn at his sharpest.

דף יומי דאגוסט ומוסד דאג

One thing you can say about ר' נחמן's attitude towards his תורה learning. He certainly was not apathetic in regards to it.

חזקיה

מו מו

We find ר' יוחנן **arguing often with** חזקיה.

(שבת צא:)(סוטה מו:)

Also we know that ר' יוחנן's Rebbe:

בעי חזקיה וכו. אמר ליה ר' יוחנן רבי שנית לנו וכו. (שבת קיב:)

I would like to suggest that the **חזקיה is the son of** ר' חייא **in גמרא**

Here is the **in גמרא** זרה:

איתמר אבני הר שנדלדלו בני ר' חייא ור' יוחנן חד אמר אסורות וחד אמר מותרות מ"ט דמאן דאמר מותרות כהר מה הר שאין בו תפיסת ידי אדם ומותר אף הני שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותרין וכו. וכו. תסתיים דבני ר' חייא דשרו דבעי חזקיה זקף ביצה להשתחוות לה מהו וכו. וכו. (עבודה זרה מו.)

The **in גמרא** **says that** ר' חייא **died in** ר' יוחנן's **lifetime, and** ר' ינאי **was also alive at the time..**

וכו. ונח נפשיה (כתובות סב:)

Based on the **in גמרא** **cited below, you see that** ר' חייא **and** ר' ינאי **were both alive when** ר' יוחנן **became ראש ישיבה** **and** ר' כהנא **came to** ארץ ישראל **from** בבל

Based on the above identification of חזקיה as the son of ר' חייא I present the following:

דף יומי דאטאס און זאצן

לכל זמן ועת

There is a time for everything.

חזקיה

There is a time that חזקיה holds that which is in a vessel is not combined into one:

אמר חזקיה לא שנו אלא בקופה מליאה קישואין ודלועין אבל מליאה חרדל חייב אלמא קסבר אגד כלי לא שמיה אגד וכו. (שבת צא:)

Chizkiyah said: The Mishnah's ruling was taught only with reference to a basket full of cucumbers and gourds, where each unit of produce is very long; but if the basket had been full of mustard seeds, the person would be liable even when the basket straddles both domains, for inevitably, some of the seeds would be resting entirely within the public domain.

The Gemara notes the presumption that underlies Chizkiyah's ruling:

Evidently, Chizkiyah maintains that the bond of a vessel is not recognized as a true bond. etc.

And there is a time that חזקיה is not sure if that which is in a vessel is not combined into one:

כי סליק רב כהנא אשכחניהו לבני רבי חייא דיתבי וקאמרי עשרון שחלקו והניחו בביסא ונגע טבול יום באחד מהן מהו כי תנן כלי מצרף מה שבתוכו לקדש הני מילי היכא דנגעי בהדדי אבל היכא דלא נגעי בהדדי לא או דילמא לא שנו וכו. (מנחות כד.)

When רב כהנא went up to ארץ ישראל from בבל, he met the sons of ר' חייא who were sitting in study and asking: If one deviated an issaron of a Minchah (i.e. a complete Minchah) into halves, and put it into the mixing bowl in such a way that the two halves do not touch, and then a טבול יום touched one of them, rendering it unfit, what is the law regarding the other half? Does it too become unfit? When we learned in the Mishnah: A vessel combines what is in it with regard to Kodesh, do we apply those words only where the vessel's contents are touching each other, as in our case, they are not combined? Or perhaps it does not make a difference, i.e. the vessel combines them even when they are not touching?

There is a time that חזקיה holds that the תנא who would present the case as one containing a box filled with קישואין ודלועין is the author of our משנה.

אמר חזקיה לא שנו אלא בקופה מליאה קישואין ודלועין אבל מליאה חרדל חייב אלמא קסבר אגד כלי לא שמיה אגד וכו. (שבת צא:)

Chizkiyah said: The Mishnah's ruling was taught only with reference to a basket full of cucumbers and gourds, where each unit of produce is very long; but if the basket had been full of mustard seeds, the person would be liable even when the basket straddles both domains, for inevitably, some of the seeds would be resting entirely within the public domain.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

The Gemara notes the presumption that underlies Chizkiyah's ruling:

Evidently, Chizkiyah maintains that the bond of a vessel is not recognized as a true bond. etc.

And there is a time that חזקיה holds that the תנא who would present the case as one containing a box filled with קישואין ודלועין is not the author of our משנה.

רואין את הקופה כאילו מלאה חרדל ונזיר כל ימיו ואמאי וליחזייה כאילו מלאה קישואין ודלועין ותיהוי ליה תקנתא אמר חזקיה במחלוקת שנויה ור' שמעון היא דאמר אדם מכניס את עצמו לדבר שספיקו חמור מודאי דתניא הריני נזיר על מנת שיהא בכרי זה מאה כור והלך ומצאו שננגב או שאבד רבי שמעון אוסר שספק נזירות להחמיר רבי יהודה מתיר שספק נזירות להקל (נזיר ח.).

Gemara : Our Mishnah has stated a case in which someone declared himself to be a Nazir "a boxful" and intended his declaration to have the meaning that the Rabbis assign to it. The Mishnah rules:

We regard the box as if it were filled with mustard seeds and he is a Nazir all his days.

The Gemara questions this ruling:

And why is the declaration interpreted in this fashion? Let us instead regard the box as if it were filled with melons and gourds, of which relatively few fit into the box, so that the person will have a remedy and will not have to be a Nazir for all his life?

The Gemara answers:

Chizkiyah said: The Mishnah's ruling, which interprets the Nazirus declaration stringently, is the subject of a dispute, and the Mishnah reflects the view of R' Shimon who says that a person will involve himself in something whose outcome in cases of uncertainty is more stringent than in cases of certainty, as taught in the following Baraisa: For it was taught in a Baraisa: If someone says, "I am hereby a Nazir on condition that there are one hundred Kors of produce in this pile," and he went and discovered that the pile was stolen or lost and could no longer be measured, R' Shimon forbids the vower to do whatever a Nazir is forbidden to do, since uncertainties regarding Nazirus are decided stringently, even when the consequences of uncertainty are more stringent than those of certainty. R' Yehudah permits, i.e. rules that the vower is definitely not a Nazir, since uncertainties regarding Nazirus are decided leniently.

Revenons à nos moutons

"תנאים Baa'aa'aa'ack to the

דף יומי זאגונא ומטבע פאם

לכל זמן ועת

There is a time for everything.

ר' מאיר

There is a time that ר' מאיר holds חכמים שטבעו בה

דאמר ר' המנונא משמיה דעולא אומר היה ר' מאיר כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בניטין יוציא והולד ממזר (גיטין ה:)

The גמרא in מציעא implies that this ר' מאיר of שיטה is not limited to גיטין, but in fact applies to other areas that include דרבנן.

מתני' חמשה חומשין הן אלו הן האוכל תרומה ותרומת מעשר ותרומת מעשר של דמאי וכו'. וכו'. גמ' אמר רבא קשיא ליה לר' אלעזר תרומת מעשר של דמאי וכי עשו חכמים חיזוק לדבריהם כשל תורה אמר ר' נחמן אמר שמואל הא מני ר' מאיר היא דאמר עשו חכמים חיזוק לדבריהם כשל תורה דתניא המביא גט ממדינת הים נתנו לה ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד ממזר דברי ר' מאיר וחכ"א אין הולד ממזר כיצד יעשה יטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה בפני שנים ויאמר לה בפני נכתב ובפני נחתם ולרבי מאיר משום דלא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד ממזר אין ר' מאיר לטעמיה דאמר ר' המנונא משמיה דעולא וכו'. וכו'. (בבא מציעא נה:)

And there is a time that ר' מאיר doesn't hold of חכמים שטבעו בה

ראה פת ואמר כמה נאה פת זו ברוך המקום שבראה יצא ראה תאנה ואמר כמה נאה תאנה זו ברוך המקום שבראה יצא דברי ר' מאיר ר' יוסי אומר כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות לא יצא ידי חובתו (ברכות מ:)

There's a time that ר' מאיר treats something like a בית:

והתניא חולסית ומצולה רבי מאיר אומר כבתים רבי יהודה אומר כשדות (ערכין לב.)

And so it was taught in a Braisah: with regard to the sale of a pebble ground or a sandfield, R' Meir says: They are treated as houses, but R' Yehudah says they are treated as fields.

There's a time that ר' מאיר doesn't treat something like a בית:

הגודר מן הבית מותר בעלייה דברי ר' מאיר (גדרים נו.)

Tal ves que quatro oidos

אמר ר' יצחק בן יוסף תהא משנתינו בסנדל שיש לו ארבע אזנים וכו'.. (שבת קיב:)

דף יומי

דפּ וּמסַי INSIGHTS

Si quatro ojos

"Ayyyyyyyy", , , , who am I?

אמר ר' חייא בר אשי אמר רב תלמידי חכמים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא שנאמר ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון (ברכות סד).

Oh!

I Just can't **wait** to be king

אם אני כאן (סוכה גג.)

1. in-ves-ti-ture *noun*

י

the action of formally investing a person with honors or rank.?

"the investiture of the Kohen Gadol"

a ceremony at which honors or rank are formally conferred on a particular person.

plural noun: investitures

2. i-tin-er-ant *adjective*

traveling from place to place.

"itinerant traders"

a person who travels from place to place

3. im-pe-tus *noun*

the force or energy with which a body moves.

"hit the booster coil before the flywheel loses all its impetus"

the force that makes something happen or happen more quickly. plural noun: **impetuses**

"the crisis of the 1860s provided the original **impetus** for the settlements"

4. in-er-tia *noun* 1. a tendency to do nothing or **to remain unchanged**. "the problem runs deeper than bureaucratic inertia"

2. PHYSICS

a property of matter by which it continues in its existing state of rest or uniform motion in a straight line, unless that state is changed by an external force.

"the power required to overcome friction and the inertia of the moving parts"

“And The Lions Eat The ...” (Lion King, Life Lesson)

תלמידים The Sharpening Of The

אמרי בי רב וכו. מנו ר' הונא וכו. (יבמות פג:)

א"ר אחא כתיב וסביביו נשערה מאוד מדקדק עמהן כחוט השערה וכו. (שקלים יד.)

Here are **two** places in ש"ס that we find sharp remarks from רב directed at his תלמיד the future head of his Yeshiva, רב הונא, רב.

דמי האי מרבנן כמאן דלא פרשי אינשי שמעתא וכו. (עירובין טו.)

אל תהי שוטה בחרחין וכו. (חולין צה:)

Here are three places in ש"ס that we find רבה intentionally saying the wrong דין for the purpose of getting his תלמיד who was the future head of his Yeshiva, this was אביי, so רבה intentionally said the wrong thing in order to sharpen אביי and get him to ask רבה about it.

1. ההוא דנחית קמיה דרבה ואמר אתה חסת על קן צפור אתה חוס ורחם עלינו אמר רבה כמה ידע האי צורבא מרבנן לרצוי למריה א"ל אביי והא משתקין אותו תנן ורבה נמי לחדודי לאביי הוא דבעי (ברכות לג:)
2. אמר רבה מאי טעמייהו דרבנן אשה מרגשת בעצמה א"ל אביי אם כן תהא דיה שעתה ורבה לחדודי לאביי הוא דבעי (גדה ד:)
3. ואמר רבה וושט אין לו בדיקה מבחוץ אלא בפנים למאי נפקא מינה לספק דרוסה ההיא ספק דרוסה דאתאי לקמיה דרבה הוה קא בדיק ליה רבה לושט מאבראי אמר ליה אביי והא מר הוא דאמר וושט אין לו בדיקה אלא מבפנים אפכיה רבה ובדיקה ואישתכח עליה תרי קורטי דמא וטרפה ורבה נמי לחדודי לאביי הוא דבעי (חולין מג:)

And Rabbah said further: The esophagus is not subject to examination for the presence of a red spot from the outside, but only from the inside. What is the practical ramification of Rabbah's observation? The ramification is with regard to a possibly ***“clawed one,”** which must be inspected for signs of reddening. When inspecting the esophagus of such an animal for signs of reddening, it is the white, inner layer that must be inspected; the reddening will not show up, however, on the red, outer layer. The Gemara records an incident involving this matter: There was this case of a possibly ***“clawed one”** that came before Rabbah for a ruling. Rabbah was in the process of examining the slaughtered animals esophagus for signs of reddening on the outside. His disciple, Abaye said to him: But master is the one who says that the esophagus is not subject to examination for the presence of a red spot from the outside, but only from the inside! Whereupon Rabbah turned it inside out and inspected it for signs of reddening on the white layer, and two spots of red were found on it and he declared [the animal] a *tereifah*.

The Gemara explains Rabbah's initial examining of the red, outer layer, which was in conflict with his own teaching, as Abaye pointed out:

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

And Rabbah, too, had been mindful of his own teaching all along, and in initially examining the outside of the esophagus, he wanted only to sharpen Abaye.

* **“The Clawed One”** footnote : One of the *Treifos* mentioned in our משנה is the “Clawed one”. Now, there are certain circumstances that create the concern that an animal has been clawed, and thus been made a *traifah* by a predator, and therefore require us to make a thorough examination for signs of clawing. One of these circumstances is where a lion entered the animal pen and the lion is silent, whereas the cows bellow in panic. The combined circumstance of the lion’s silence and the cows’ bellowing makes it likely that the lion has attacked and clawed one of the cows [even if no evidence of clawing is visible on the surface of the animal]. After the cow in question is slaughtered, all the meat opposite the body cavity must be inspected for signs of reddening - the reddening being a sign of poison, which would have eventually penetrated to the organ whose puncture renders the animal a *traifah*. If such reddening is found opposite the organ, the animal is *traifah*, since it was deemed “punctured” at the time of its slaughter (on account of the poison that would have eventually penetrated and punctured the organ). The animal’s trachea and esophagus must also be inspected for the telltale reddening. In the case of these two organs, however, the animal is *teraifah* only if the reddening is found on the organ itself. But if the reddening is only on the meat *opposite* the organ, the animal remains kosher, as these organs are considered hard and thus resistant to the penetration of poison from afar (see *Rashi*, from Gemara 53b).

אביי הוה יתיב קמיה דרבה חזא דקא מדלי תכא מקמיה אמר להו עדיין לא קא אכלינן אתו קא מעקרי תכא מיקמן אמר ליה רבה פטרטן מלומר מה נשתנה (פסחים קטו):

Abaye was seated before Rabbah (at the Seder Table), and he saw that they were taking the table away. He said to them (those who were taking the table away): “We haven’t eaten yet, and you are taking the tables away from before us?” Whereupon Rabbah said: “You have absolved us of the obligation to say the *מה נשתנה*” (the “Why is this night different than all other nights” series of questions that the children traditionally say at the Seder Table).

ר' פרידה And תלמידים The Building Up Of The

נג נד

אמרי ליה רבנן לרבי פרידא רבי עזרא בר בריה דרבי אבטולס דהוא עשירי לרבי אלעזר בן עזריה דהוא עשירי לעזרא קאי אבבא אמר מאי כולי האי אי בר אוריין הוא אי בר אוריין ובר אבהן ואי בר אבהן ולא בר אוריין אישא תיכליה אמרו ליה בר אוריין הוא אמר להו ליעול וליתי חזייה דהוה עכירא דעתיה פתח ואמר אמרת לד' אדני אתה טובתי כל עליך אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רבנו של עולם החזק לי טובה שהודעתך בעולם אמר לה טובתי כל עליך איני מחזיק טובה אלא לאברהם יצחק ויעקב שהודיעוני תחלה בעולם שנאמר לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ כיון דשמעיה דקאמר אדיר פתח ואמר יבא אדיר ופרע לאדירים מאדירים באדירים יבא אדיר זה הקדוש ברוך הוא וכו. וכו. (מנחות נג.)

The Gemara records an incident involving R' Preida:

The rabbinic students said to R' Preida: "R' Ezra, the grandson of R' Avtolas, Who is a tenth-generation descendant of R' Elazar ben Azaryah, who was a tenth-generation descendant of Ezra the Scribe, is standing at the door." R' Preida said to them: "What is all this? Why do you give his lineage? If he is a scholar, fine. If he is a scholar and of distinguished ancestry, fine. But if he is of distinguished ancestry and is not a scholar, may fire consume him!" They answered him: "He is a scholar." R' Preida said to them: "Let him enter and come before us." When R' Ezra entered, R' Preida saw that his mind was unsettled*. R' Preida therefore began saying a scriptural exposition to make R' Ezra feel beloved. Scripture states: *You said to God: You are my master. My gratitude is not to you.* This verse can be expounded as follows: The assemblage of Israel said before the Holy One, Blessed is He: Master of the Universe! Show me gratitude, for I have made you known in the world. [God] replied to the people: *My gratitude is not to you.* I show gratitude only to Abraham, Isaac and Jacob, who were the first to make Me known in the world, as it is stated in the next verse: *To the holy ones who are [interred] in the earth and the mighty ones, all My desire is in them.*

R' Ezra responds:

When he heard [R' Preida] mention the word "mighty," he initiated his own homily, saying: "Let the mighty come and exact retribution on behalf of the mighty from the mighty in the mighty." etc. etc.

*R' Ezra was shaken by R' Preida's assertion that his genealogy is of little or no consequence (Taharas Hakodesh; cf/ Maharal, Chidushei Aggados; Rif on Ein Yaakov). (Artsroll beginning of Note 29)

So perhaps you can say that R' Preida intentionally said this teaching that glorifies the greatness of זכות אבות the merit of the forefathers, and family lineage, in order to build up R' Ezra, and you see that it worked as he was able to דרשן and say brilliant teachings of תורה to R' Preida, which might have been something that he was unable to do before.

רבי פרידא הוה ליה ההוא תלמידא דהוה תני ליה ארבע מאה זימני וגמר יומא חד בעיוה למילתא דמצוה תנא ליה ולא גמר א"ל האידנא מאי שנא א"ל מדהיא שעתא דא"ל למר איכא מילתא דמצוה אסחאי לדעתאי וכל שעתא אמינא השתא קאי מר השתא קאי מר א"ל הב דעתך ואתני לך הדר תנא ליה ד' מאה זימני אחרוני נפקא בת קלא וא"ל גיחא

דף יומי דאגאס וואס דאס

ליך דליספו לך ד' מאה שני או דתיזכו את ודרך לעלמא דאתי אמר דניזכו אנא ודריי לעלמא דאתי אמר להן הקב"ה תנו לו זו וזו (עירובין נד):

R' Preida had a student who he would need to teach the material over four hundred times, and then the student understood it. One day, they notified ר' פרידא that he would be needed for a matter of a מצוה, and this student was also made aware of it (they might have notified ר' פרידא of this in the student's presence). R' Preida taught the student the material the usual amount of times, and yet the student didn't understand the material. R' Preida said to the student, "Why is today different?" The student responded, "From that moment that the master was told that he is needed for a matter of a מצוה I was distracted, and I said to myself each moment, 'Now the master will leave. Now the master will leave.' "

Whereupon ר' פרידא said to the student, "Focus your attention, and I will teach you." The ר' פרידא proceeded to teach the student the material an additional four hundred times, and then the student understood the material. Then the daughter of a voice came out and said to ר' פרידא, "Would you prefer an additional four hundred years to be added to your life or that you and your generation should merit the world to come?" R' Preida answered, "I prefer that I and my generation should enter into the world to come." Then the Holy One Blessed is He said to them, "Give him this and this." (i.e. Give him both.)

ו'

תלמידים The Building Up Of The

כ לא מב נג סד 64 53 42 31 20

והאמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן כל אדם שאשתו תובעתו הויין לו בנים שאפילו בדורו של משה רבינו לא היו כמותם שנאמר הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וכתוב ואקח את ראשי שבטים ולא כתיב נבונים וכתוב וששכר חמוד גם וכתוב מבני יששכר יודעי בינה לעתים ההיא דמרציא ארצויי (גדרים כ:)

Rabbi Levi had asserted that the children of a חצופה (Brazen woman; i.e. one who asks her husband to have relations) are described by the verse as rebels since there is a side of sin to the manner of their birth. The Gemara questions this assertion based on a statement of an Amora:

But Rabbi Shmuel Bar Nachmani said in the name of Rabbi Yonasan, "anyone who's wife asks him for relations (and has relations in such a circumstance) will have children that even in the generation of Moses there weren't like them (i.e. his children will be wise). It is as the verse states, *Bring for yourselves men who are wise and understanding*, and it states, *and I took the heads of the tribes*, and it doesn't say that they were understanding. Whereas elsewhere concerning the child of Leah (who asked her husband Jacob to have relations with him) the verse states, *Issachar was born as a result of a donkey* (the donkey of Jacob, that veered to Leah's tent), and the verse states concerning Issachar, *From the children of Issachar, knowers of understanding of the calendrical times*.

The Gemara resolves the difficulty:

דף יומי דאגאס וואס זאגט דאס

Leah didn't ask outright to have relations with Jacob. Rather, she did it through hinting and intimating. Whereas the brazen woman that Rabbi Levi refers to as a negative thing for a woman to be or do is referring to a woman that asks her husband to have relations outright (explicitly).

תנו רבנן שלשה שותפין יש באדם הקב"ה ואביו ואמו ואביו מזריע הלובן שממנו עצמות וגידים וצפרנים ומוח שבראשו ולובן שבעין אמו מזרעת אודם שממנו עור ובשר ושערות ושחור שבעין והקב"ה נותן בו רוח ונשמה וקלסתר פנים וראיית העין ושמיעת האוזן ודבור פה והלוך רגלים ובינה והשכל וכו'. וכו'. (גדה לא.)

The Rabbi's taught in a Braisah: There are three partners in the creation of man; The Holy One Blessed is He, his father and his mother. His father plants the white from which come the bones and sinews and nails and the brain in his head, and the white of his eye. His mother plants the red, from which comes the skin and the flesh and hair and the black of the eye. The Holy One Blessed is He puts within him a spirit and a soul and a facial appearance and sight of the eye and hearing of the ear and the ability of the mouth to speak and the ability of walking of the feet and understanding and logic etc. etc.

ת"ר קטן היודע לנענע חייב בלולב להתעטף חייב בציצית לשמור תפילין אביו לוקח לו תפילין יודע לדבר אביו לומר תורה וק"ש תורה מאי היא א"ר המנונא תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ק"ש מאי היא פסוק ראשון היודע לשמור גופו אוכלין על גופו טהרות לשמור את ידיו אוכלין על ידיו טהרות היודע לישאל ברשות היחיד ספיקו טמא ברשות הרבים ספיקו טהור היודע לפרוס כפיו חולקין לו תרומה בבית הגרנות היודע לשחוט אוכלין משחיתו אמר רב הונא והוא שגדול עומד על גביו יכול לאכול כזית דגן מרחיקין מצואתו וממימי רגליו ארבע אמות אמר רב חסדא והוא שיכול לאוכלו בכדי אכילת פרס (סוכה מב.-מב:)

אמרי ליה רבנן לרבי פרידא רבי עזרא בר בריה דרבי אבטולס דהוא עשירי לרבי אלעזר בן עזריה דהוא עשירי לעזרא קאי אבבא אמר מאי כולי האי אי בר אוריין הוא אי בר אוריין ובר אבהן יאי ואי בר אבהן ולא בר אוריין אישא תיכליה אמרו ליה בר אוריין הוא אמר להו ליעול וליתי חזייה דהוה עכירא דעתיה פתח ואמר אמרת לד' אדני אתה טובתי בל עליך אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם החזק לי טובה שהודעתך בעולם אמר לה טובתי בל עליך איני מחזיק טובה אלא לאברהם יצחק ויעקב שהודיעוני תחלה בעולם שנאמר לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם כיון דשמעיה דקאמר אדיר פתח ואמר יבא אדיר ויפרע לאדירים מאדירים באדירים יבא אדיר זה הקדוש ברוך הוא וכו'. וכו'. (מנחות נג.)

The Gemara records an incident involving R' Preida:

The rabbinic students said to R' Preida: "R' Ezra, the grandson of R' Avtolas, Who is a tenth-generation descendant of R' Elazar ben Azaryah, who was a tenth-generation descendant of Ezra the Scribe, is standing at the door." R' Preida said to them: "What is all this? Why do you give his lineage? If he is a scholar, fine. If he is a scholar and of distinguished ancestry, fine. But if he is of distinguished ancestry and is not a scholar, may fire consume him!" They answered him: "He is a scholar." R' Preida said to them: "Let him enter and come before us." When R' Ezra entered, R' Preida saw that his mind was

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

unsettled*. R' Preida therefore began saying a scriptural exposition to make R' Ezra feel beloved. Scripture states: *You said to God: You are my master. My gratitude is not to you.* This verse can be expounded as follows: The assemblage of Israel said before the Holy One, Blessed is He: Master of the Universe! Show me gratitude, for I have made you known in the world. [God] replied to the people: *My gratitude is not to you.* I show gratitude only to Abraham, Isaac and Jacob, who were the first to make Me known in the world, as it is stated in the next verse: *To the holy ones who are [interred] in the earth and the mighty ones, all My desire is in them.*

R' Ezra responds:

When he heard [R' Preida] mention the word "mighty," he initiated his own homily, saying: "Let the mighty come and exact retribution on behalf of the mighty from the mighty in the mighty." etc. etc.

*R' Ezra was shaken by R' Preida's assertion that his genealogy is of little or no consequence (Taharas Hakodesh; cf/ Maharal, Chidushei Aggados; Rif on Ein Yaakov). (Artsroll beginning of Note 29)

So perhaps you can say that R' Preida intentionally said this teaching that glorifies the greatness of זכות אבות the merit of the forefathers, and family lineage, in order to build up R' Ezra, and you see that it worked as he was able to דרשן and say brilliant teachings of תורה to R' Preida, which might have been something that he was unable to do before.

ת"ר ובנחה יאמר שובה ד' רבבות אלפי ישראל מלמד שאין השכינה שורה על פחות משני אלפים ושני רבבות מישראל הרי שהיו ישראל שני אלפים ושני רבבות חסר אחד וזה לא עסק בפריה ורביה לא נמצא זה גורם לשכינה שתסתלק מישראל (יבמות סד).

The Rabbis taught in a Braisah: The verse states: *And in his resting will say 'return Hashem the myriad thousands of Israel'* This teaches that the Divine Presence does not dwell in Israel on less than twenty two thousand Israelites. So if it were that the Israelites were one less than twenty two thousand, and this one did not deal in performing the מצוה of פרו ורבו to 'multiply and become many', does it not come out that he has caused the Divine Presence to not dwell in Israel?

A חיזוק Vort

Keep Learning : Don't Give Up On Your Torah Studies

Two Times A Process Is Repeated One Thousand Times

In the above piece we have seen that R' Preida repeated the process of teaching the material to the student on this one occasion, eight hundred times. This serves as a lesson of dedication and perseverance for the teachers of the תלמידים that are finding difficulty in understanding their learning. Perhaps it might come out that after the eight hundred times this student was taught the material from Rabbi Preida, he reviewed it one hundred and one times in accordance with ר' Preida's teaching in מסכת תלמוד. This would mean he might have learned on a certain level, all of his learning nine hundred and one times. Of course it is team work to produce success in Torah learning in the תלמידים. The תלמיד of ר' Preida didn't give up on himself, just like ר' Preida didn't give up on his תלמיד. The תלמיד just kept learning, and ר' Preida just kept repeating over the teaching.

Just Keep Learning.

Don't you ever give up on your Torah Studies.

אמר ליה בר הי הי להלל מאי דכתיב ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלקים לאשר לא עבדו היינו צדיק היינו עובד אלקים היינו רשע היינו אשר לא עבדו א"ל עבדו ולא עבדו תרויהו צדיקי גמורי ניהו ואינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד א"ל ומשום חד זמנא קרי ליה לא עבדו א"ל אין צא ולמד משוק של חמרין עשרה פרסי בזווא חד עשר פרסי בתרי זוזי (חגיגה ט:)

Related to this repetition of a process an exorbitant number of times, we find that a process was repeated one thousand times in ש"ס. There are two times in ש"ס that we see a process is repeated one thousand times.

1. ומותר בביצה טורמיטא : מאי ביצה טורמיטא אמר שמואל עבדא דעביד לה שוי אלפא דינרי ומעיל לה אלפא זימני במיא חמימי ואלפא זימני במיא קרירי עד דמתוטרדא כי היכי דבלע יתה ואם אית כיבא סריך עלה וכד נפקא ואתיא ידע אסיא מאי סמא מתבעי ליה ובמאי מתסי (גדרים נ:)

The Gemara cites a part of the Mishnah:

דף יומי דאף ומאט INSIGHTS

If he said: "A cooked food is Konam with respect to my tasting it," the term "cooked food" refers to a food eaten with bread ... And he is permitted to eat a Turmita egg.

The Gemarah inquires:

Shmuel said: A turmita egg is a diagnostic tool so valuable that a slave that can prepare it properly is worth a thousand gold dinarim. He puts an egg a thousand times in hot water, and a thousand times in cold water, until it shrinks to the point that it may be swallowed whole without chewing. And if there is an affliction in ones body, it forms a residue on the egg, and when the patient voids and the egg proceeds to emerge, it is examined. Based on its appearance, the doctor will know which medicine is required for the patient and with what therapy he will be healed. (Artscroll)

2. דאמר רב יהודה אמר רב עשר מנורות עשה שלמה וכל אחת ואחת הביא לה אלף ככר זהב והכניסוהו אלף פעמים לכור והעמידוהו אל ככר (מנחות כט.)

As Rav Yehudah said in the name of Rav: Solomon made ten Menorah's, and to produce each one, he brought one thousand Kikar of gold, and placed this great mass of gold in a kild a thousand times until he calibrated it to a single Kikar. (Artscroll)

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

The United Council League of The Three גדליה אבא בית Sages

Nudnicker

Wombat

Duck The Dog

אמר רב יהודה המהלך לימין רבו הרי זה בור תנן הסגן בימינו וראש בית אב בשמאלו ועוד תניא שלשה שהיו מהלכין בדרך הרב באמצע גדול בימינו וקטן בשמאלו וכן מצינו בשלשה מלאכי השרת שבאו אצל אברהם מיכאל באמצע גבריאל בימינו ורפאל בשמאלו תרגומא רב שמואל בר פפא קמיה דרב אדא כדי שיתכסה בו רבו והתניא המהלך כנגד רבו הרי זה בור אחורי רבו הרי זה מגסי הרוח דמצדד אצדודי (יומא לו.)

אב"י הוה שקיל ואזיל ואזיל רב פפא מימיניה ורב הונא בריה דרב יהושע משמאליה חזייה לההוא קטב מרירי דקא אתי לאפיה דשמאליה אהדרא לרב פפא לשמאליה ולרב הונא בריה דרב יהושע לימיניה אמר ליה רב פפא אנא מאי שנא דלא חשש לי אמר ליה את שעתא קיימת לך (פסחים קיא:)

So you see in this story in פסחים that אב"י was the greatest of the three mentioned there, and so he was in the middle.

רב יוסף סיני רבה עוקר הרים שלחו לתמן איזה מהם קודם שלחו להו סיני עדיף דאמר מר הכל צריכין למרי חיטיא אב"י ורבי זירא ורבה בר מתנה הוו יתבי והוו צריכי רישא אמרי כל דאמר מלתא ולא מפרך להו רישא דכולהו איפריך דאב"י לא איפריך חזייה רבה לאב"י דגבה רישא א"ל נחמני פתח ואימא וכו'. וכו'. (הוריות יד.)

פרש"י ד"ה הכל צריכין למרי חיטיא . כלומר רב יוסף הוא מרי חיטיא שמשנה וברייחא סדורין לו מפי השמועה כנתינתן מהר סיני דמשנה וברייחא אבוהון דהלכתא :

והלכתא כוותיה דאב"י ביע"ל קג"ם (בבא מציעא כב:)

You see that the הלכה almost always follows the opinion of רבא over אב"י except in six cases.

Nevertheless we see in מסכת הוריות that when it came to appointing someone as the ישיבה it was ראש ישיבה not רבא. Furthermore from the first part of the גמרא in הוריות you see that when it came to the choice between רבא and ר' יוסף they sent the question to ארץ ישראל and the response was that they should appoint ר' יוסף as ראש ישיבה since he was more proficient in משניות and the response was that they should appoint ר' יוסף as ראש ישיבה since he was more proficient in משניות and וברייחות רש"י says that is considered to be the father of הלכה. I want to ask does this mean that the הלכה is always like ר' יוסף over רבא? I don't think that is the case. So I would like to suggest an explanation which will distinguish between the role of a פוסק or דיין, one who the הלכה accords with, and a ראש ישיבה. I believe this גמרא in בבא קמא might provide an insight into this difference.

אמר רבא משום דקשיא דרבי יוחנן אדרבי יוחנן משוית ליה לרבי יוסי בר חנינא טועה והא רבי יוסי בר חנינא דינא הוא ונחית לעומקיה דדינא אלא לעולם לא תיפוך ומזיק שאני וכו'. וכו'. (בבא קמא לט.)

דף יומי דאגאס וואס זאגט

Rava said: Because one ruling of R' Yochanan contradicts another ruling of R' Yochanan, you represent R' Yose bar Chanina as erring?! But R' Yose bar Chanina is a judge, and as such, he plumbs the depths of the law. He certainly would not obligate the orphans to pay! etc. etc.

Now, the ראש ישיבה in תענית גמרא says that ר' יוחנן was the

עד דאתא אילפא מליך ר' יוחנן (תענית כא.)

Never-the-less רבא didn't want to say that ר' יוסי בר חנינא was טועה, that he made a mistake, since he was a דיין, and he was able to plumb the depths of the law. I hope that in the future, Hashem will give me more insight into this matter.

כבודו של זקן

1. בה זו קבורה היינו גמילות חסדים לא נצרכה אלא לזקן ואינו לפי כבודו (בבא מציעא ל:)
2. ת"ש והתעלמת מהם פעמים שאתה מתעלם מהם ופעמים שאין אתה מתעלם מהם הא כיצד אם היה כהן והיא בבית הקברות או היה זקן ואינו לפי כבודו (ברכות יט:)
3. אמר רב טובי בר קיסנא אמר שמואל כלי קופסא חייבין בציצית ומודה שמואל בזקן שעשאה לכבודו שפטורה מ"ט אשר תכסה בה אמר רחמנא והאי לאו לאכסויי עבידא בההיא שעתא ודאי רמינן ליה משום לועג לרש חרף עושהו (מנחות מא.)
4. אמר רבא הלכתא אחד סנדל המוסגר ואחד סנדל המוחלט ואחד סנדל של עבודת כוכבים לא תחלוץ ואם חלצה חליצתה כשרה של תקרובת עבודת כוכבים ושל עיר הנדחת ושל זקן העשוי לכבודו לא תחלוץ ואם חלצה חליצתה פסולה א"ל רבינא לרב אשי מאי שנא זקן העשוי לכבודו דלאו להילוכא עביד דבי דינא נמי לאו להילוכא עביד א"ל אילו מסגי ביה שלוחא דבי דינא מי קפיד עליה דיינא (הגהות הב"ח: בי דינא (יבמות קד.)

The Sharpening, The תלמידים, And The גיטין

אמר רבא שלש מדות

There are three places in ש"ס where רבא tells us that there are three מדות or measures (variations) of something.

1. אמר רבא שלש מדות בסכין אוגרת לא ישחוט ואם שחט שחיטתו פסולה מסוכסכת לא ישחוט בה לכתחילה ואם שחט שחיטתו כשרה עולה ויורד בסכין שוחט בה לכתחלה אמר ליה רב הונא בריה דרב נחמיה לרב אשי אמרת לן משמיה דרבא מסוכסכת פסולה והא (אמר רבא) מסוכסכת כשרה לא קשיא כאן שהולך והביא כאן שהולך ולא הביא (חולין ז:)

Rava summarizes the laws of the notches discussed previously in this Gemara:

Rava said: There are three levels of impressions that can occur in a knife, and these are their laws: If the impression "gathers" a fingernail passing over it, one may not slaughter with the knife; and if he indeed slaughtered with it, his slaughter is invalid. If the impression "entangles" the fingernail, one should not in the first place slaughter with this knife; but if he did slaughter with it, his slaughter is valid after the fact. And finally, if the impression goes up and down gradually along the edge of the knife, one may slaughter with it even in the first place.

The Gemara clarifies Rava's position concerning the middle case - an impression that entangles the fingernail:

Rav Huna the son of Rav Nechemya said to Rav Ashi: You reported to us in the name of Rava that a knife with an impression that entangles is absolutely invalid. But we have also heard it reported that (Rava said): An impression that entangles is valid! How can we reconcile these two statements?

Rav Ashi replies: There is no difficulty. Here in the case where Rava invalidated the slaughter, the slaughterer extended the knife and then drew it back. But here, in the case in which Rava ruled it valid, he extended the knife but did not draw it back. Since in the latter case the knife moved in but a single direction, the "entangling" notch does not invalidate the slaughter.

דף יומי INSIGHTS ומסע דאס

2. אמר רבא ג' מדות בקטן צרור וזורקו אגוז ונוטלו זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים וכנגדן בקטנה מתקדשת למיאון הפועטות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין וכנגדן בקטנה מתגרשת בקידושי אביה הגיעו לעונת דדרים נדריהן נדר והקדשן הקדש וכנגדן בקטנה חולצת ולמכוכ בנכסי אביו עד שיהא בן עשרים (גיטין סה.).
3. אמר רבא שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגא רבנן עליה הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינטר והא דאמר רב חסדא נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונח על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא לא מינטר והא דאמר רב יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בגג זה ויקלוט מי גשמים מגגו של חבירו שכשם שדיורין חלוקין מלמטה כך דיורין חלוקין מלמעלה הני מילי לענין שבת אבל לענין גט משום קפידא הוא וכולי האי לא קפדי אינשי (גיטין עט:)

A נגמרא to remember the different number of מדות in these סימן A:

3 x 3

דף יומי שגאוסטו ומסע אדם

על רגל אחת (שבת לא).

לעיני כל ישראל (דברים לד:יב)

"Don't forget to

חזר

everything you learned in .....

בית אבא גדליה א

Keep reading the rest. Go on to the בית אבא גדליה ב post.

"Woof Woof"

